

Gospodarska zbornica

Vsebinska preobrazba delovanja

Prejšnji četrtek so se v Titovem Velenju na 7. redni seji sešli delegati skupščine Savinjsko-Saleške gospodarske zbornice. Najprej so obravnavali in sprejeli poročilo o delu zbornice v lanskem letu, sprejeli pa so tudi poročilo nadzornega odbora in potrdili zaključni račun.

V nadaljevanju so sprejeli delovni program zbornice in finančni načrt za letošnje leto, na koncu pa so se seznanili še s pripravami na volitve novih organov zbornice za naslednje obdobje.

Razprava o delovanju zbornice je potrdila prepričanje, da so v zadnjem obdobju največ pozornosti namenili vsebinski preobrazbi njenega delovanja in s tem tudi organizacijski in kadrovske okrepitvi. Obe sosednji občini imata veliko skupnih točk in v obeh družbeno-političnih skupnostih je prevladalo prepričanje, da zbornica je potrebna. To potrjuje tudi dejstvo, da zbornica in njeni organi že vključujejo najplivnejše gospodarstvenike, ki pa so na svojih delovnih mestih preobremenjeni. V prihodnjem mandatnem obdobju bi jih torej morali razbremeniti preštevilnih funkcij, kar bi nedvomno bistveno pripomoglo k zagotavljanju prave vloge gospodarske zbornice.

V preteklem obdobju so veliko naporov vložili v iskanje prave vsebine delovanja zbornice, kar je bilo zaradi pomanjkanja izkušenj dokaj zahtevno delo. Zato so izdelali podrobno analizo in jo dopolnili z napotki za delovanje zbornice v prihodnje. Na podlagi tega bodo novi organi izdelali podrobne operativne načrte za svoja področja. Predvsem si bo morala zbornica zagotoviti večji vpliv na delovanje skupščinskega sistema na vseh ravneh; pripravljati bo morala bolj kakovostna gradiva, zlasti na razvojnem področju, pri naložbah in drugod; prav tako naj bi bila nosilec povezovanja gospodarstva na vseh področjih; naslednja naloga je pomoč manjšim delovnim organizacijam pri uveljavljanju v širšem prostoru; morala bo biti nosilec združevanja dela in sredstev z nerazvitimi področji v Sloveniji in Jugoslaviji, prav na tem področju pa so doslej že veliko storili.

Na koncu so se seznanili še s pripravami na volitve novih organov. Volilni postopki so stekli v januarju, odziv članic pa je bil dokaj različen, zato so pripombe glede pravočasnosti gradiv z njihove strani neumestne. Ne glede na to so predvolilne postopke uspešno opravili, nova skupščina pa se bo konstituirala in nato izvolila nove organe v petek, 4. marca.

Otroško varstvo

Povišali denarne pomoči

Prejšnji četrtek so se na 5. redni seji sestali delegati občinske skupnosti otroškega varstva Velenje. Vso pozornost so namenili obravnavi in sprejemu predloga spremenjenega in dopolnjenega Dogovora o enotnih merilih za pridobitev pravice do denarnih pomoči.

Ta dogovor določa pogoje, merila in kriterije ter medsebojne pravice in odgovornosti pri zagotavljanju minimalnega obsega denarnih pomoči otrokom, ki živijo v družinah, kjer dohodek na družinskega člana ne dosega višine, ki jo bodo določali z vsakoletnim sklepom skupščine občinske skupnosti otroškega varstva Velenje. Komisija za denarne pomoči pa lahko prosto presoja o upravičenosti do denarnih pomoči tudi otrokom, ki presegajo to višino v primerih, ko je socialni položaj otroka posebej težaven. Tu gre na primer za enostransko zapuščeno staršev, način šolanja otrok, zdravstveno stanje članov družine in podobno.

Spet bomo segli v roke ženam, materam, sodelavkam in jim zaželeli vse najboljše ob njihovem prazniku, dnevu žena.

Tudi mi želimo vsem bralkam kar najlepše praznovanje, obilo delovnih uspehov ter sreče in zadovoljstva v osebnem življenju in delovnem okolju.

Seja delavskega sveta sozd Gorenje

Znova o Koertingu

O tem, kako poteka razreševanje problematike, ki je nastala s sprejemom likvidacije Gorenje Koerting Elektronic so na petkovi seji razpravljali člani delavskega sveta celotnega sozda.

Znano je, da je zaradi potrebe po zmanjšanju porabe deviznih sredstev za vse tiste namene, ki ne zagotavljajo izvozne proizvodnje, delavski svet Gorenje TGO Titovo Velenje 10. januarja letos sprejel sklep o ukinitvi proizvodnje barvnih televizijskih sprejemnikov v Koertingu v Grassau v Zvezni republiki Nemčiji in prenosu tehnologije tih sprejemnikov v Titovo Velenje. Program zabavne elektronike v tej tovarni ob prodoru učinkovitejših in cenejših japonskih proizvajalcev na evropsko tržišče ni bil tako akumulativen, da bi lahko preprečil nastajanje izgube. Ta je bila iz leta v leto večja in je sedaj dosegla okoli 3,35 milijarde dinarjev.

Ker kljub več poskusom Gorenje v letu 1982 ni uspelo izboljšati dolgoročnega programa razvoja Koertinga, ki bi nudil realne osnove za uspešno poslovanje, je bila odločitev o likvidaciji vsa kotirna.

Lanskoletno pospešeno osvajanje proizvodnje v večjem obsegu ter obogateno z novo tehnologijo, je dokazalo, da lahko Gorenje TGO uvede proizvodnjo celotne palete najkvalitetnejših barvnih televizijskih sprejemnikov. Tako bi zaokrožilo tudi svojo proizvodnjo.

Proizvodnja barvnih televizijskih sprejemnikov bo tako iz Grassaua prenesena v tozid Elektronika

TGO Gorenje, medtem ko bo proizvodnja merilne opreme tekla v delovni organizaciji Gorenje Elrad. Za Gorenje je ob tem prav gotovo zanimivo, da obdrži tržišča, ki si jih je ustvaril Koerting saj nameravajo večino televizijskih sprejemnikov izvoziti na konvertibilne trge. Predvidevajo, da bodo junija prišli na trg prvi barvni televizijski sprejemniki izdelani v celoti v Titovem Velenju.

Gorenje namerava v letošnjem letu kar najbolj izkoristiti možnosti, ki jih ima na konvertibilnih trgih. Na področju bele tehnike jim to tudi v letošnjem letu dokaj dobro uspeva, večje težave pa bodo prav gotovo nastale pri uveljavljanju zabavne elektronike. Osnovni cilj je, da bi prodali na tuje 80 odstotkov proizvodnje. Kratkoročno bodo to skušali uresničiti s prodajo tistih izdelkov, ki so bili že doslej znani na konvertibilnih tržiščih, dolgoročno pa morajo povečati tudi izvoz ostalih proizvodov. Predvsem se bodo trudili, da bi izvozili izdelke, ki ne zahtevajo večjega deleža uvoznih materialov. Seveda barvni televizorji zaenkrat v to skupino ne sodijo, saj je v njih ta delež še zelo velik.

Na seji je bilo poudarjeno, da je ob temeljnih usmeritvah na področju proizvodnje, ki jih zahteva prenos tehnologije iz Koertinga, potrebno kar najhitreje uresničiti tudi ostale cilje, tako da bo likvidacija uspešno izvršena. Drugače se ta lahko spremeni v stečajni postopek kar pa bi gotovo zaustavilo vsa dosedanja prizadevanja in bistveno povečalo izgubo.

Predlagali so, da bi nastalo izgubo Koertinga pokrili tozidi TGO, svoj delež pa naj bi prispevale tudi ostale članice sozda, pa tiste delovne organizacije s katerimi so temeljne organizacije Gorenja povezane (ravni dobavitelji in kooperanti) po svojih možnostih pa tudi rezervni sklad občine Velenje in republike Slovenije. Seveda bodo največje breme nosili delavci TGO, ki bodo le ob doslednem spoštovanju sprejetih usmeritev, dodatnim naporom in še večji zavzetosti, uspeli premostiti to veliko oviro nadaljnjega napredka.

Na seji so tudi poudarili, da je bila likvidacija te tovarne kljub velikim težavam, ki bodo v Grassau zaradi tega nastale, v tujini dokaj korektno sprejeta in da povpraševanje tujih kupcev po gorenjskih izdelkih ni bilo zaradi tega v ničemer okrnjeno. Sicer pa je Gorenje že dobilo nekaj ponudb za odkup tovarne Koerting.

B. Z.

Šmartno ob Paki Premiera Županove Micke

Člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki so znova pripravili zanimivo odrsko delo. Tokrat so posegli po nekoliko starejših delih.

To soboto, 5. marca, se bodo šmarškemu občinstvu prvič predstavili z Linhartovo Županovo Micco. Predstava se bo pričela ob 19.30 uri. Ponovitev tega dela pa bo dan kasneje, to je v nedeljo ob 16. uri v kulturnem domu v Šmartnem ob Paki.

Še enkrat

Dolžniki stanarin

V prejšnji številki „Našega časa“ smo na prvi strani objavili prispevek „Dolžniki stanarin“. V zvezi z njim nam je delovna organizacija „Vekos“ poslala naslednji odgovor:

„Smatramo, da je članek „Dolžniki stanarin“, objavljen v 8. številki Našega časa 24. 2. 1983, že dosegel svoj namen. Po izidu številke je namreč veliko stanovalcev poravnalo svoje obveznosti. To potrjuje tudi dnevni izkupiček na naši blagajni. V petek,

Občina Velenje

Prireditve za 8. marec

Osrednja prireditve ob 8. marcu — dnevu žena bo v

ponedeljek, 7. marca, ob 17.30 uri:

Otvoritev razstave gobelinov v Knjižnici KC Ivan Napotnik Titovo Velenje —

7. marca ob 18.00 uri:

„Županova Micka“ — Gledališče Pod Kozolcem — v Kulturnem domu Velenje.

Pokrovitelj prireditev bo TGO Gorenje Velenje.

Program prireditev ob dnevu žena po KS občine Velenje:

KS Stara vas	Ponedeljek, 7. marca, ob 17. uri na OŠ Anton Aškerc
KS Staro Velenje	Ponedeljek, 7. marca, ob 17. uri na OŠ Anton Aškerc
KS Desni breg Velenje	Petek, 4. marca, ob 17. uri na OŠ Miha Pintar — Toledo
KS Velenje Levi breg	Torek, 8. marca, ob 18. uri na OŠ Gustav Šilih
KS Velenje — Šmartno	Ponedeljek, 7. marca, ob 17. uri na OŠ Veljko Vlahovič
KS Konovo	Ponedeljek, 7. marca, ob 17. uri na OŠ Veljko Vlahovič
KS Šalek — Gorica	Petek, 4. marca ob 17. uri na OŠ Bratov Mravljak
KS Edvard — Kardelj	Petek, 4. marca, ob 17. uri na OŠ Bratov Mravljak
KS Šoštanj	Torek, 8. marca, ob 16. uri na OŠ Biba Röck
KS Šmartno ob Paki	Ponedeljek, 7. marca, ob 16. uri na OŠ Bratov Letonje
Dom za varstvo odraslih	Ponedeljek, 7. marca, ob 12. uri na OŠ XIV. divizije

Šoštanj

Praznovanje dneva žena

Krajevna konferenca SZDL mesta Šoštanj bo pripravila v soboto, 5. marca, ob 18. uri v domu kulture v Šoštanju praznovanje Dneva žena. Kulturni program bodo izvedli člani dramske sekcije delavskega prosvetnega društva Svoboda Šoštanj in najmlajši iz šoštanjske vzgojno varstvene ustanove.

Po programu bo še tovariško srečanje z glasbo in plesom v Kajuhovem domu.

Delovno srečanje starešin

V domu borcev in mladine so se na razširjeni seji zbrali člani občinske konference ZRVS, pobudo zanjo pa je dala republiška konferenca. Poleg domačinov so se seje udeležili tudi predsednik RK ZRVS

Janez Japelj, član predsedstva RK ZRVS Ivan Dolničar, predsednik medobčinskega sveta ZRVS Vid Jerič in drugi. Na tem delovnem srečanju so spregovorili o pridobivanju mladih za vojaške šole in poklice, o sodelovanju starešin z ostalimi občinskimi dejavniki, o izvajanju dopolnilnega programa ZRVS, o oživiljanju dejavnosti krajevnih organizacij in podobno.

nama

Veleblagovnica

Titovo Velenje

LB Temeljna banka Velenje

Dolgoročno kreditiranje

Več kot polovico vseh bančnih kreditnih poslov Temeljne banke Velenje predstavlja dolgoročno kreditiranje. Dolgoročni krediti se lahko koristijo enkratno ali pa daljši čas, tudi po več let, odvisno od namena, za katerega so odobreni oziroma od tega, koliko časa je potrebno, da je kreditirani objekt dokončan oziroma zgrajen. Posebnost teh kreditov je tudi v tem, da se odplačujejo več let, vendar po pravilu ne dlje kot traja amortizacijska doba kreditiranega predmeta.

Dolgoročno kreditiranje delijo na tri glavne vrste kreditiranja in sicer na kredite za osnovna sredstva, kredite za stalna obratna sredstva in kredite za stanovanjsko komunalne namene. Za vsako vrsto kredita obstoja pri Temeljni banki Velenje posebna služba, ki ima za njihovo odobravanje tudi posebna pravila.

KREDITI ZA OSNOVNA SREDSTVA

Vem mogočim omejitvam neprestano podlegajo krediti za osnovna sredstva. Ureajo jih zakonski predpisi, ki tudi določajo, kateri uporabniki družbenih sredstev smejo oziroma ne smejo najemati tovrstne kredite, kakor tudi kolikšna mora biti lastna udeležba pri tovrstnem investicijskem vlaganju ter kolikšen del vseh sredstev sme banka nameniti v te namene.

Na to področje dela Temeljnih bank posega tudi Narodna banka, saj ugotavljajo njene posebne komisije realnost posameznih investicijskih vlaganj. Razlogi za to so v izredno velikih potrebah tako gospodarstva kot negospodarstva po novih investicijskih vlaganjih, posebno še tam, kjer so osnovna sredstva tehnično in tehnološko zastarela, ali kjer izredno nagel razvoj kraja zahteva ustrezno spremljavo vseh potrebnih dejavnosti. Z vsem tem pa se srečujemo na velenjskem področju.

V preteklem letu so delovne organizacije koristile kar 113,1 milijona dinarjev. Največ sredstev je bilo vloženih v izgradnjo Zdravilišča Topolšica in novo pit zgradbo v Titovem Velenju. Skupno pa so lani kreditirali 28 objektov. Poleg tega pa so lani odobrili še 14 investicijskih kreditov s predračunsko vrednostjo 812,6 milijonov dinarjev v višini 266,3 milijonov dinarjev.

Te kredite so namenili za naslednje gradnje: Zdravilišče Topolšica za novogradnjo zdravilišča in hotela B kategorije, PTT Velenje, ZKZ Mozirje za vlaganje v kmetijstvo (silosi, osnovna čreda, hmeljarstvo in kmetijska mehanizacija), Gozdno gospodarstvo Nazarje za izgradnjo strojne postaje Nazarje, KIT ZKZ Zgornjesavinska hranilnica in posojilnica za hlevske objekte, za kmetijske stroje, za nakup plemenskih konj ter za kreditiranje kmetov kooperantov za pospeševanje kmečkega turizma.

Dolgoročne kredite so namenili tudi Savinjsko šaleški veterinarski postaji Mozirje za izgradnjo veterinarske postaje, TGO Gorenje Pralna tehnika za razvoj preizkušnih programatorjev, DO Veplas za inovacije za razvoj za kontin, jadralske deske in jaborov za deske, Gozdno gospodarstvo Nazarje za izgradnjo gozdnih cest ter Eri Velenje za izgradnjo hleva za mlado pitano govedo v Ravnah.

Poleg tega pa je Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje lani odobrila še tri kredite za sovlaganje v skupnem znesku 10 milijonov dinarjev. Od sedmih članic banke so odkupili še obveznice federacije

v višini 14,6 milijonov dinarjev, tako da znaša celotna vrednost odkupljenih obveznic že skoraj 67 milijonov dinarjev.

KREDITI ZA STALNA OBRATNA SREDSTVA

Za stalna obratna sredstva so odobrili v preteklem letu kredite le dvema članicama, in sicer TGO Gorenje za inovacije pri razvoju preizkuševalnika programatorjev in Veplas za inovacijo razvoja postopka za kontinuirano izdelavo jaborov za jadralske deske, v skupnem znesku 5,8 milijona dinarjev. Interes delovnih organizacij za tovrstne kredite je v zadnjem času manjši, saj se ti odplačujejo iz dohodka, s katerim pa razpolagajo v mnogo manjšem obsegu kot v preteklih letih.

STANOVANJSKO KOMUNALNI KREDITI

Najmanj omejevanj z zakonskimi predpisi so stanovanjsko komunalni krediti. Njihovo odobravanje je pogojeno samo z določili pravilnika o stanovanjskem kreditiranju, ki ga spremljajo in spreminjajo članice banke preko svojih delegatov v organih upravljanja banke. Seveda pa je to odvisno od sposobnosti članic za oblikovanje sklada skupne porabe za stanovanjsko izgradnjo, ki je osnova za pridobitev tovrstnih kreditov.

Lani so odobrili za več kot 400 milijonov dinarjev kreditov za stanovanjsko izgradnjo. To pa je bilo tudi v skladu z gibanjem načrta kreditne bilance in so bili vsi depozitni dogovori iz preteklih let tudi uresničeni, sklenjene pa so bile tudi kreditne pogodbe. Lani je bilo skupno izkoriščenih okoli 390 milijonov teh sredstev. Seveda so v tem znesku zajeti krediti, ki so jih uporabniki prenesli še iz preteklih let, nekateri lanko leto odobreni krediti pa so se prenesli v letošnje leto.

Zaradi pomanjkanja sredstev v preteklem letu banka ni mogla zagotoviti hitrejšega in kompletnejšega pripravljanja razidnih površin za stanovanjsko izgradnjo in kreditiranja drugih stanovanjsko komunalnih namenov kot so vodovod, toplovod, ulična razsvetljava, kanalizacija in podobno. Prav tako pa niso mogli odobriti dovolj velikih kreditov za izvajanje velikih popravil obstoječega stanovanjskega fonda, saj je potrjeno, da del stanarine, ki je določen za te namene, ne zadošča. V Temeljni banki Velenje se zavedajo, da bo potrebno letos nameniti del sredstev tudi za te namene, saj ne smemo dopustiti, da se škoda, ki nastaja, veča.

Uspeli tudi niso z akcijo, da bi kmete kooperante s kmetijsko ali gozdno delovno organizacijo, izenačili v celoti z delavci v združenem delu pri možginskih najemanja stanovanjskih kreditov. Zaradi tega bo potrebno nameniti letos del sredstev za stanovanjsko kreditiranje preko posebne akcije, da bi razdelili stanovanjske kredite izven pravilnika kmetom kooperantom za dokončanje za pričetke gradnje stanovanjskih hiš.

Precejšnja sredstva pa je Temeljna Banka Velenje odobrila v lanskem letu tudi zasebnim obrtnikom predvsem za tiste dejavnosti, ki so označene v občinskih odlokih kot deficitarne. Krediti pa so bili odobreni tudi kooperantom delovnih organizacij. Nadaljevali pa so tudi z organiziranim kreditiranjem preusmerjevanja kmetij in povečanja njihovih zmogljivosti posebno v prireji mesa in mleka in v razvijanju kmečkega turizma.

Seja predsedstva OK ZKS Velenje in DO ESO

Kako iz težav?

Na razširjeni seji predsedstva občinskega komiteja ZKS Velenje so se prejšnji četrtek zbrali člani predsedstva ter komunisti, vodstveni in vodilni delavci delovne organizacije ESO. Seje so se udeležili tudi drugi gostje, med njimi predstavniki Rudarsko-energetskega kombinata.

Osrednja točka dnevnega reda je bila idejno-politična ocena gospodarskih, samoupravnih in družbeno-ekonomskih razmer v tej delovni organizaciji ter dogovor o nadaljnjih aktivnostih komunistov.

Uvodno oceno lanskih gospodarskih rezultatov in težav, ki pestijo ta delovni kolektiv, je

podal predsednik kolegijskega odbora Vili Jelen. Povedal je, da sedanji proizvodni programi terjajo širitev in povečanje, ne pa zapiranje v lastne vrste. Res je, da so se v zadnjem času povežali z nekaterimi sorodnimi delovnimi organizacijami zunaj občine, zelo malo, ali nič, pa je bilo na tem področju storjenega znotraj občinskih meja. Še več. Tudi vezi z ostalimi delovnimi organizacijami znotraj Reka se rahljajo. In če se podrobneje analiziramo trenutno stanje v ESO, ugotovimo zelo slabo povezavo med temeljnimi organizacijami, delovno skupnostjo skupnih služb in končno tudi s službami na ravni sozda. Zlasti od razvojno-tehnične službe so pri-

Razmere v DO ESO terjajo takojšnjo razrešitev težav.

čakovali mnogo več. Prav tako sta neučinkoviti nabavna in prodajna služba, več kot nujno pa bi potrebovali tudi kooperacijsko. Dodatno normalno proizvodnjo otežuje pomanjkanje reprodukcijskih materialov in njihovo nenehno podraževanje, nesposobnost izdelovanja potrebnega orodja, pomanjkanje denarja za enostavno in razširjeno reprodukcijo, iskanje ustreznih kooperantov in podobno. Prav tako so prisiljeni sprejemati pogodbeno dela, ki niso časovno realna, kar je posledica zamujanja rokov. In nenazadnje, tudi strojna oprema ni primerna, oziroma je zelo zastarela. Če vse to povežemo še z neurejenimi medsebojnimi odnosi, je dovolj jasno, v kakšnem položaju je trenutno delovna organizacija ESO.

Sicer pa je o notranjih odnosih tekla beseda tudi v razpravi, kjer so močno poudarili ugotovitev, da so pogoj za ureditev vseh nastalih težav prav urejeni medsebojni odnosi. Mnogo je bilo besed tudi o prepotrebni reorganizaciji posameznih tozdov, oziroma delovne organizacije kot celote. Predvsem gre za združitev nekaterih tozdov. Povedano je bilo, da je v letu 1979 izdelan razvojni program tudi terjal takojšnjo reorganizacijo, ker pa je niso opravili, tudi načrtovani program ni dal željenih rezultatov. Več razpravljalcev se je dotaknilo tudi kadrovske zasedbe v delovni organizaciji, ki pa mnenju nekaterih

glede na strokovna opravila ni primerna. Povsem na dlani je, da brez ustreznih kadrov in lastnega znanja, napredek v proizvodnji ni možen. Seveda velja ob tem poudariti, da bo ob vsem tem potrebno zagotoviti enotne kriterije nagradovanja in ovrednotiti delo v vseh tozdih ter delovni skupnosti.

V triurni razpravi so razpravljali povedali marsikaj ostrega, nekatere besede pa niso zvenele preveč prepričljivo. Mnoge trditve in dokazovanja so se večkrat močno razlikovala. Obrtniške miselnosti in težnji po zapiranju v ozke kroge je torej še preveč, so ugotovili. Zato je na mestu ugotovitev sekretarja predsedstva občinskega komiteja Janeza Živka, da se kolektiv predvsem srečuje s subjektivnimi težavami, ki jih bo moral najprej odpraviti, če želi razrešiti ostale težave. Zato ima akcijska konferenca v DO ESO toliko večjo odgovornost, da odpravi težave, ki so povzročile sedanje stanje. V nadaljevanju je sekretar predsedstva občinskega komiteja ZKS Velenje podal tudi nekaj izhodišč za nadaljnje delo. Izdelati bodo morali koncept nadaljnjega razvoja delovne organizacije in opredeliti perspektive vsake posamezne temeljne organizacije. Urediti medsebojne odnose med tozdi in delovno skupnostjo ter sozdom, končno pa opredeliti in utrditi tudi vlogo in položaj subjektivnih sil v temeljnih organizacijah.

B. Mugerle

Krepitev obrambne sposobnosti

Dekleta v vojaških šolah in poklicih

Nov zakon o vojaški obveznosti omogoča poslej tudi ženskam usposabljanje v enotah JLA in šolah za rezervne oficirje, kar seveda pomeni uresničevanje ustavne pravice in obveze vsakega državljanca SFRJ, da sodeluje v pripravi na obrambo in varnost naše države. Leta od 1983 do 1985 bodo pomenila poskusno obdobje usposabljanja žensk, ki se bodo za to vrsto obrambnega in samozaščitnega usposabljanja odločale prostovoljno.

Nosilci politične akcije za pridobivanje žensk za poskusno usposabljanje v JLA so vse družbeno-politične in družbene organizacije. Kandidatke bi morale iskati predvsem med tistimi ženskami, ki so vključene v posamezne obrambne in samozaščitne sile in aktivnosti, seveda pa tudi med vsemi ostalimi, ki imajo veselje do obrambnega usposabljanja.

Vojaško usposabljanje bo trajalo tri mesece za dolžnosti vojakov in nižjih oficirjev v vseh rodovih, razen v oklopnih enotah, šolanje za rezervne oficirje pa šest mesecev. Od tega v šolah tri in v ustreznih enotah JLA tri mesece. Z usposabljanjem naj bi predvidoma pričeli julija letos. Na območju našega armadnega področja naj bi letos sprejeli po en vod za zveze in za intendantsko službo, vsak bi štel 20 obveznic, ki bi se usposabljevale na območju mesta Ljubljana.

Razen v Ljubljani se bodo ženske usposabljevale za posamezne rodove in službe JLA tudi v Beogradu, Titogradu, Prištini, Zagrebu, Kragujevcu, Sarajevu, Somboru, Pulju, Skopju, Nišu, Novem Sadu in v Kraljevu. To velja za vojaško usposabljanje, za rezervne oficirje pa se bodo usposab-

ljale v Bileči, Zadru, Splitu, Karlovcu, Beogradu, Kruševu, Zagrebu, Rajlovcu, Sarajevu in Kraljevu. Slovenija naj bi letos zagotovila 50 — 60 kandidat. Nekatera bistvena vprašanja glede statusa žensk v času usposabljanja v JLA bodo rešena v najkrajšem možnem času.

Za prostovoljno usposabljanje v tekočem letu naj bi se ženske pripravljale od 1. januarja do 13. marca. Zdravstveno sposobnost bodo predvidoma ugotavljali enako kot

za moške, rod ali službo pa naj bi določale regrutne komisije.

Pri izbiri kandidatke bodo v največji meri upoštevali želje kandidatke za usposabljanje v določenem rodu ali službi, prav tako pa seveda zdravstveno sposobnost, šolsko izobrazbo, psihofizične sposobnosti in moralno politično pripravljenost.

Za vojaški pouk se lahko prostovoljno prijavi ženska, ki ni mlajša od 19 in starejša od 27 let. Klicali ne bodo noseč-

nic in žensk, ki imajo otroka mlajšega od 5 let. Da bi bilo tudi sicer možno načrtno razvijanje vojaškega usposabljanja žensk, bomo v naši republiki pričeli voditi evidenco vojaških obveznic. V letošnjem in prihodnjem letu bodo uvedli vojaško evidenco — vojaških obveznic od 19 do 25 leta starosti, ki bo osnova za oblikovanje popolne evidence. Na ta način bi do leta 1985 oblikovali evidenco vseh vojaških obveznic, ki se lahko udeležijo pouka.

Pogoji usposabljanja bodo enaki za moške in ženske, nekoliko spremenjene so le uniforme, ki so prilagojene nežnemu spolu

NE

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik „Šaleški rudar“, kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316.

Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 8 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 360 dinarjev (za inozemstvo 720 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge organizacije združenega dela, delov-

ne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne ter zasebne skupnosti pa znaša 600 din je vplačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacijo izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Pogovor s sekretarjem predsedstva občinskega komiteja ZK Velenje Janezom Živkom

Potrebni bodo bolj odkriti pogovori in večja doslednost pri uresničevanju sklepov

Za to številko smo zaprosili za pogovor sekretarja predsedstva občinskega komiteja Zveze komunistov Velenje Janeza Živka. Pogovarjali smo se o aktualnih družbenogospodarskih in političnih vprašanjih v naši občini.

NAŠ ČAS: Tovariši sekretar, najprej nekaj besed o organiziranosti zveze komunistov v šaleški dolini?

„Občinska organizacija ima skoraj že 40.000 članov ZK, ki so organizirani v več kot 160 osnovnih organizacijah zveze komunistov. Tako so komunisti organizirani praktično v vseh TOZD, DSSS, krajevnih in drugih skupnostih. Poleg tega smo v zadnjih mesecih lanskega leta (letos s tem nadaljujemo) organizirali stalne akcijske konference ZK v DO. S tem so dane tudi formalne možnosti, da se komunisti vsem OZK v okviru posameznih DO idejno in akcijsko poenotijo do vseh najpomembnejših vprašanj in zagotovijo učinkovito akcijo v vsaki osnovni organizaciji ZK, ki naj pripelje k skupnim rezultatom. V krajevnih skupnostih, predvsem v mestnih, pa nadaljujemo ustanavljanje svetov ZK, katerih naloga je, da poleg poenotenja v akciji dosežejo tudi večje vključevanje vseh komunistov v razreševanje problematike v KS.“

NAŠ ČAS: Kako gledate na usposobljenost in pripravljenost komunistov za spopad z vsemi težavami, v okoljih kjer delajo in živijo?

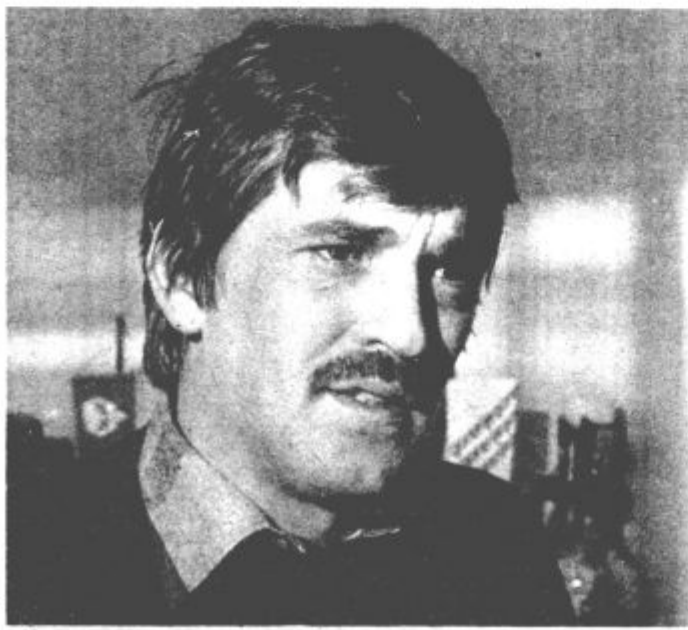
„To je prav gotovo eno izmed temeljnih vprašanj pomembnih za vse naše delovne ljudi in občane, v prvi vrsti pa seveda za zvezo komunistov. Zapletenih družbenoekonomskih in političnih razmer tega trenutka v celotni družbi pa tudi v slehernem okolju ne bomo mogli učinkovitejše premagovati, če se ne bomo v večji meri naslonili na ustavo SFRJ, Zakon o družbenem delu, komuniste pa še prav posebej na Program in statut ZKJ, nesporno je, da bi vrsto problemov in zaostrenih odnosov — na primer v neki delovni organizaciji — veliko hitreje rešili, če bi boljše poznali opredeljene, ki smo jih že sprejeli v družbi. ZK je lahko uspešno vodila revolucijo in povojno izgradnjo naše družbe ter premagovala vsa kritična obdobja v naši novejši zgodovini predvsem zato, ker je večno izhajala iz temeljnih marksističnih opredelitev in na tej osnovi odpirala nove perspektive. Danes moramo samokritično ugotovljati, da v osnovnih organizacijah ZK posvečajo tem vprašanjem veliko premalo pozornosti in da zato tudi komunisti v obravnavah posameznih konkretnih problemov podlegajo ozkim skupnim lastninskim, večšim celo osebnim interesom. To seveda pomeni, da mnogokrat prav zaradi svoje neusposobljenosti ne uspevajo razreševati tudi zelo enostavnih problemov. Rekel bi, da vprašanje pripravljenosti komunistov ni največji problem, temveč da gre v prvi vrsti, kljub najboljši volji in pripravljenosti za razrešitev nekega problema, bolj za vprašanje usposobljenosti in znanja.“

Zato bomo morali komunisti v sleherni OO storiti nekoliko več za povečanje „fonda“ znanja, pa tudi v vodstvu občinske organizacije bomo razmeram primerno dopolnili in izboljšali programe v izobraževanje komunistov.

NAŠ ČAS: Ob ocenjevanju dela komunistov za preteklo leto smo lahko večkrat tudi slišali, da gre za premajhno doslednost vodstev osnovnih organizacij ZK pri razreševanju temeljnih vprašanj, da gre za prepočasno ugotavljanje odgovornosti itd. Morda nekaj besed o tem vprašanju?

„Ne glede na kritične ugotovitve glede usposobljenosti in pripravljenosti ZK je potrebno poudariti, da so komunisti v naši občini v preteklem letu v vrsti okoliš svojega dejavnostjo vendarle zagotovili ne le, da so prišla na površje odprta vprašanja in napa-ke, ampak da so se le-ta začela tudi razreševati. Res je, da se konkretni problemi v posameznih OZD ne razrešujejo in odpravljajo tako hitro, kot bi si vsi skupaj želeli. Pri tem pa moramo upoštevati,

ti, da so izplavali na površje v zapletenih gospodarskih razmerah in da so bili prisotni že dolgo časa. To pa seveda pomeni, da jih ni mogoče razrešiti čez noč, ker tako tudi niso nastali. Zato je potrebna neprestana in dosledna dejavnost skozi daljše obdobje. Problem hitrejšega in doslednejšega ugotavljanja odgovornosti je tesno povezan z vprašanjem pripravljenosti in usposobljenosti članov. Res je, da ne moremo biti zadovoljni z ugotavljanjem odgovornosti za posamezne napake in pojave. Zato bo treba na tem področju storiti še veliko, ker je to eden izmed temeljnih predpogojev za hitrejšo doseganje ciljev na vseh področjih. Celovito oceno dela

Janez Živko

občinske organizacije za preteklo enoletno obdobje, torej tudi oceno o tem vprašanju, pa bo sprejela programska konferenca koncem marca.“

NAŠ ČAS: V preteklem letu je bila dejavnost zveze komunistov v precejšnji meri namenjena razreševanju vprašanj gospodarskih gibanj. Kakšne naloge so v zvezi s tem pred komunisti v tem letu?

„Dejavnost OO ZK, pa tudi občinskega komiteja in njegovega predsedstva je bila resda usmerjena v največji meri na to področje. Ob tem pa je treba vendarle reči, da je šlo pri tem bolj kot za vsesplošno razreševanje razmer, za spoznavanje resnosti gospodarskih razmer. Na lanskim programsko volilni konferenci smo ugotavljali in opozarjali, da spoznanje o nujnosti drugačnega obnašanja tako v proizvodnji, strokovnih službah, družbenih dejavnostih in drugod še ni prodrlo do vseh delovnih ljudi in občanov, danes pa je treba ugotoviti, da je vprašanje izvajanja politike ekonomske stabilizacije dolgoročen proces, ki je že globoko v nas. Res, da so tudi glede tega ocenjevali različne, vendar sem prepričan, da smo v večini okoliš, predvsem v OZD, vendarle spoznali, da je izhod iz sedanjih težav predvsem v učinkovitejšem gospodarjenju, usklajenejši rasti vseh oblik porabe, večjem vključevanju v mednarodno delitev dela, učinkovitejših naložbah, večjem povezovanju oziroma itd.“

Na teh spoznanjih moramo komunisti tudi letos v slehernem okolju odločneje in konkretno zastaviti svojo akcijo. Ta se mora nanašati v prvi vrsti na preverjanje razvojnih planov, zastavljanju konkretnih ciljev za naslednje obdobje, imenovanju odgovornih nosilcev in na določevanje konkretnih rokov, v katerih bodo opravili posamezne naloge ali odpravili težave. Vodstva OO ZK morajo doseči, da se tako opredeljene naloge, ki jih morajo predložiti poslovnim organom in strokovne službe, obravnavajo in sprejemajo na delavskih svetih. To bo tudi osnovna za ugotavljanje strokovne in politične odgovornosti predlagateljev in zadolženih izvajalcev. Vodstvo občinske organizacije ZK bo dosledno vztrajalo, da se izvedejo te naloge. V tistih OO ZK, kjer teh nalog ne bodo opravili, pa bomo ugotavljali odgovornost vodstev OO.

NAŠ ČAS: Ena izmed oblik dela občinskega vodstva ZK so tudi skupne seje predsedstva s komunisti in drugimi odgovornimi delavci v posameznih okoljih. Kaj so pokazali dosedanja skupni sestanki?

„Te seje smo začeli izvajati na podlagi spoznanja, da je potrebno za učinkovitejšo dejavnost občinske organizacije temeljiteje spoznati razmere, v katerih delujejo naše OO ZK. Dosedaj smo opravili skupne seje s komunisti v devetih delovnih organizacijah. Prav gotovo ena sama seja ne more usmeriti komunistov v razreševanje vseh ugotovljenih problemov, kaj šele, da bi, tako kot mislijo nekateri, razreševala konkret-

NAŠ ČAS: Ena izmed nalog, ki smo si jih zadali v občini, je bilo tudi preusmerjanje naših programov — prestrukturiranje gospodarstva?

„Najprej bi rad rekel, da nujnost preusmeritve oziroma prestrukturiranja gospodarstva za vsako ceno ni niti zahteva občine niti zveze komunistov, ampak je to predvsem nujnost sleherne OZD same. Pod tem pojmom pa tudi ne gre razumeti, da bomo v naših OZD proizvajali v kratkem času povsem druge proizvode.“

V prvi vrsti gre predvsem za nujnost, da v sleherni OZD temeljito proučijo svoje proizvodne programe z vseh vidikov in zastavijo konkretne akcije za učinkovitejši prodor na svetovni, zlasti zahodni trg, da bodo njihovi proizvodi sloneli na čimvišji stopnji predelave, čimmanjšem deležu vložnega fizičnega dela itd. Če prestrukturiranje razumemo tako, potem moramo ugotoviti, da rudarji z vse večjo stopnjo mehanizacije odkopa spreminjajo strukturo svojega proizvoda. Delavci Gorenja s svojimi proizvodi še vnaprej razširjajo trg, na katerega izvažajo svoje proizvode, predvsem zaradi uspehov na področju razvoja in kvalitete. Modni salon, EKO, ESO in še nekateri drugi vedno večji delež svoje proizvodnje namenjajo na svetovni trg. Vgrad je z industrijskim pristopom v gradbeništvu za razliko od vrste gradbenih podjetij zadržal svoj obseg proizvodnje, v veliki meri tudi zaradi svoje pravočasne usmeritve v izvoz. Naše OZD tudi vse bolj uspešno prevzemajo in izvajajo inženiring posle itd. S tem pa ne mislim reči, da v vseh naštetih, pa tudi drugih OZD, dovolj hitro izrabljajo svoje možnosti za uspešnejše delo na tem področju. Prav gotovo jih tu čaka še veliko dela. Ob tem ocenjevanju pa ne smemo prezreti naporov, ki se v to vlagajo in moramo hkrati upoštevati vso zapletenost razmer in dane objektivne možnosti.“

NAŠ ČAS: Zaradi vedno večjega vpisa v osnovne šole se že nekaj let srečujemo s pomanjkanjem šolskega prostora. Med prvimi v Sloveniji smo začeli uvajati celodnevno šolo. V zadnjem času pa celo slišimo predloge za ukinitve te oblike dejavnosti zaradi izenačevanja pogojev. Ali si lahko zaradi stabilizacije privoščimo nazadovanje?

„Področje skupne porabe, je v razmerah, ko moramo vzdržati dogovorjeno usmeritev o počasnem rasti skupne porabe od dohodka v materialni proizvodnji, vprašanje zase, ne zaradi materialnih pogojev samih, ampak predvsem zaradi razumevanja in razmišljanja o nadaljnji usodi tega pomembnega dela družbene reprodukcije. Namenoma uporabljam ta izraz, ker še mnogi nočejo razumeti, da je razvoj teh dejavnosti nujen za razvoj materialne baze. Ta razmišljanja so prisotna predvsem v materialni proizvodnji, po drugi strani pa se srečujemo z miselnostjo, da ob nadaljnji razvoju (ali stagnaciji) odvisev predvsem in samo od tega, kolikor več bo za to materialna proizvodnja namenila sredstev, za razmišljanja so prisotna v dobri meri izvajalcev, pa tudi v njihovih advokatih, ki so locirani v posameznih institucijah, ki so plačani od večjih prispevnih stopenj. Namesto da bi vsi skupaj razmišljali, kaj je mogoče storiti, da bi zmanjšali (vendar ne na škodo kvalitete programov) stroške, preverili normative, ki jih narekuje administracija na ravni

republike in se borili za njihovo spremembo, uveljavili neposrednejšo menjavo in dogovarjanje z združenim delom ipd. Stabilizacija prav gotovo ne pomeni, da bi na vseh teh področjih storili korake nazaj. Toda, da tega ne bi bilo, bodo potrebni veliki naporji izvajalcev na tem področju, razumevanje uporabnikov, pa tudi čvrsta pripravljenost subjektivnih sil, v prvi vrsti ZK, za vztrajanje na opredeljenih usmeritvah.“

Vse to velja tudi za nadaljnji razvoj celodnevne šole. Na skupni seji predsedstva s komunisti VIZ in v institucijah, ki delajo na tem področju, smo se dogovorili, da je potrebno pripraviti celoviti koncept nadaljnjega razvoja osnovnega šolstva z vsemi podatki in argumenti, ki so potrebni za pravočasno dokončno odločitev glede šolskega leta 1984/85. Kot smo ugotovili na tej skupni seji, koncept v letu 1983/84 ni vprašljiv. Pri teh odločitvah pa bodo morali v večji meri kot v dosedanjih razpravah, ki so bile zaprte v ozke skupine, sodelovati predvsem starši, delavci v naših OZD. Kot za vso skupno porabo, velja tudi za osnovnošolsko ugotovitev, da bo mogoče dolgoročno zagotavljati njegov razvoj zgolj z učinkovitejšim gospodarjenjem v vseh okoliših (materialni in nematerialni dejavnosti) in z doseganjem večjega dohodka v materialni proizvodnji. Odgovornost leži torej pred vsemi ljudmi in občani naše občine.“

NAŠ ČAS: Pa še nekaj o mladih. Ali znamo v občini dovolj prisluhniti njihovim željam in potrebam?

„Prav gotovo o vlogi in položaju naše mlade generacije veliko premalo razmišljamo, še manj pa naredimo, da bi jo pritegnili v razreševanje družbene problematike, seveda v tisti meri kot jo lahko objektivno prevzame. Starejši so zaskrbljeni nad njenim odnosom do družbenih vprašanj, družbenopolitične organizacije ugotavljajo, da se ne vključujejo v njihovo delo, v OZD ugotavljajo njihov neprimeren odnos do dela, mladi sami pa ugotavljajo, da se za njih nihče ne briga. Namesto, da bi se potrudili, mislim pri tem na DPO, in več delali z njimi ter jim zaupali ustrezne naloge, na katerih bi se lahko izkazali, vsi skupaj samo tarnamo.“

Prepričan sem, da tudi njihove zahtevne želje, ki so vezane na zabavo in razvedrilo, niso neureničljive in neizvedljive in da niso vezane na materialna sredstva, ki jih tudi v teh ekonomskih razmerah ne bi bilo mogoče zagotoviti. Za to pa so v prvi vrsti potrebni naporji mladih samih, predvsem OK ZSMS, da izoblikujejo svoj program na tem področju, zatem pa se dogovorijo za konkretne aktivnosti vseh nemladih in mladih. To je ena od konkretnih možnosti, da jim pokažemo, da so sestavni del naše revolucionarne družbe in da na njih resnično računamo.“

NAŠ ČAS: Za konec še vprašanje, kako ob vseh teh problemih ocenjujete politični položaj v občini?

„Razmere niso niti lahke, niti niso nastale čez noč. Zato bo seveda potrebno veliko prizadevanja, veliko konkretnih naporov v vsakem okolju v nekaj naslednjih letih. Gospodarske razmere z vsemi svojimi efekti pa seve dajejo močan pečat tudi političnim razmeram. Na zadnji seji občinskega komiteja za SLO in DS, na kateri smo obravnavali in sprejeli oceno varnostopolitičnih razmer, smo ocenili, da so delavci v OZD, DSSS, SIS, KS in drugih okoliš kljub vsem problemom sposobni in pripravljeni premagovati težave. Za to imamo solidne osnove tudi v dosedanjih uspehih. Toda premagovanja sedanjih težav se bo treba lotiti bolj temeljito, potrebni bodo bolj odkriti pogovori in večja doslednost pri uresničevanju sklepov in dogovorov.“

Zadnje seje predsedstva občinskega komiteja v OZD so pokazale, da smo se pripravili odkriteje in konkretno pogovarjati in ugotavljati lastne napake ter zastavljati naloge za premagovanje odprtih vprašanj. Zdaj je pred nami predvsem odgovornost, da jih čimbolj dosledno uresničimo.“

Zapisal Stane Vovk

TGO Gorenje Proizvodnja barvnih TV ponovno v Titovem Velenju

Z likvidacijo tovarne Gorenje Koerting Electronic in prestativijo proizvodnje barvnih televizijskih sprejemnikov v TGO Gorenje ta naš gigant ukinja svoje največje žarišče izgub ter devizne ne-likvidnosti.

Ko je Gorenje leta 1978 kupilo to Bavarsko tovarno je le malokdo pomislil, da bi se ta poskus prodora na tuje tržišče lahko tako boleče končal.

Osnovni motivi pri nakupu firme Koerting so bili razširitev tržišča za belo tehniko in elektronično na področje Zvezne republike Nemčije ter v druge države Evropske gospodarske skupnosti, skupen proizvodni program, tako za končne izdelke kot za vse oblike kooperacije ter hitrejša pridobivanje in izmenjava tehnično tehnoloških znanj.

Strateški cilji, opredeljeni ob nakupu tovarne Koerting v veliki meri niso bili uresničeni, dejstvo pa je, da je Gorenje po nakupu te tovarne hitreje osvajalo proizvodno izdelkov zabavne elektronike, kar je vplivalo tudi na uspešnejši razvoj drugih vej elektronike.

V celoti je bila osvojena proizvodnja črno belih in barvnih televizijskih sprejemnikov in vseh Hi-Fi naprav. S prenosom znanja in tehnologije je bil razširjen proizvodni program Gorenja TGO. Iz Grassaua pa sta bili do začetka letošnjega leta preneseni v Titovo Velenje tudi tehnologija in oprema za proizvodnjo dveh tipov šasij za barvne televizijske sprejemnike.

Sasija K-11 je tehnološko zelo sodobna šasija, ki z minimalnimi spremembami omogoča proizvodnjo izvedenk za različne televizijske sisteme. Z barvnim televizijskim sprejemnikom s šasijo K-11 je možno spremljati tudi oddaje v stereo tehniki. Gorenje pa bo začelo izdelovati tudi sprejemnike, ki bodo sprejemali teletext in videotext.

Iz Grassaua je bila prva oprema prenesena v Titovo Velenje sredi lanskega leta. S prenosom ostale opreme pa bodo pričeli konec prihodnjega meseca. V TGO Gorenje načrtujejo, da bodo prenesli v Titovo Velenje okoli 2/3 vse opreme, ki je bila v tovarni Gorenje Koerting Electronic. Tako bo prenesena proizvodnja tistih sestavnih delov, ki jih je osvojila tovarna GKE in jo je imela organizirano v Grassauu.

Prvi barvni televizijski sprejemniki izdelani v celoti v Titovem Velenju bodo na tržišču že meseca junija. Letos jih bodo izdelali okoli 45000, sicer pa bo letna proizvodnja okoli 100.000 barvnih TV sprejemnikov. Toliko so jih približno izdelali že leta 1979, ko še ni bilo težav z uvoženimi materiali. Kar 80 odstotkov celotne proizvodnje bo namenjena za izvoz, saj bo proizvodnja barvnih televizijskih sprejemnikov še vedno v veliki meri odvisna od uvoza. Uvoziti bo potrebno približno 70 odstotkov vseh potrebnih sestavnih delov, predvsem ekran ter zahtevna integrirana vezja. To veliko uvozno odvisnost bo Gorenje skušalo v kar najkrajšem času zmanjšati in si zagotoviti domače dobavitelje ter nekaj lastne proizvodnje.

Z likvidacijo Koerting bo v Grassau v prihodnje deloval le še manjši Razvojni oddelk, katerega naloga bo tudi sodelovanje s specializiranimi patentnimi združenji in institucijami za podeljevanje kakovostnih znakov v Zvezni republiki Nemčiji.

Gorenje bo torej tudi v prihodnje nudilo kupcem na tržiščih, ki jih je osvojil Koerting, kakovosten program zabavne elektronike. Prizadevalo pa si bo tudi za uveljavitev na novih tržiščih, predvsem v deželah v razvoju, ki naj bi sčasoma postale tradicionalen kupec izdelkov Gorenja.

Zdravstveno varstvo žena

Žene še vse premalo prosvetljene

Področje zdravstvene vzgoje je eno najbolj občutljivih in kljub temu da mu posvečamo v velenjski občini vso pozornost, se pojavljajo nekateri težave in pomanjkljivosti.

Vsa leta je mogoče slišati številne pritožbe na organizacijo dela v ginekološki ambulanti v Titovem Velenju. Tudi v našo redakcijo smo dobili nekaj pritožb, zato smo se odpravili v dispanzer za žene, da spregovorimo o njih.

Kako je v Zdravstvenem centru sploh poskrbljeno za zdravstveno varstvo žena?

Pred štirimi leti sta se združili specialistična ginekološka ambulanta in posvetovalnica za žene v dispanzer za žene. Dispanzer vodi specialist ginekolog, v pomoč pa mu je splošni zdravnik z opravljenim podiplomskim tečajem na kliniki v Ljubljani za zdravstveno varstvo žena. Dispanzer ima več enot in sicer enoto za predporodno zaščito oziroma posvetovalnico za nosečnice, posvetovalnico za porodno zaščito ter kontracepcijsko in ginekološko ambulanto. Poleg tega pa tesno sodelujejo s pediatri, saj sprejemajo tudi vsa otroška ginekološka obolenja. Ukvarjajo pa se še z zdravljenjem sterilnih oziroma neplodnih zakonov v takimenoenovani antistertilitetni enoti.

»Lahko trdim,« poudarja vodja dispanzerja za žene Franc Sadar, »da je delo dispanzerja na takšnem nivoju, da je zavirljivo celo podobnim ustanovam v inozemstvu, da ne govorim za Slovenijo in Jugoslavijo. Niti Švedska, Amerika in Nemčija nimajo tako popolnega zdravstvenega varstva žena.« Ginekolog Franc Sadar je poudaril tudi, da bi v velenjski občini glede na število žena potrebovali resnično dva do tri ginekologe, vendar pa tudi en sam lahko dokaj dobro opravi svoje naloge, saj mu je v pomoč še splošni zdravnik. Seveda pa le v primeru, če bi bile žene dovolj osveščene in disciplinirane. Kar velik je namreč odstotek tistih, ki prihajajo v ginekološko ambulanto po nepotrebnem. Le okoli 40

odstotkov jih namreč prihaja resnično bolnih. Statistični podatki dokazujejo, da je bila letno vsaka žena na pregledu v ginekološki ambulanti 0,8 do enkrat, prav tolikokrat pa tudi v drugih enotah dispanzerja za žene. To je podatek, ki priča, da je zdravstveno varstvo žena res dobro. Lani je bilo v ginekološki ambulanti na pregledu 8.573 žena, od tega na prvem pregledu 5.731 žena. V ostalem delu dispanzerja so opravili 14 tisoč prvih pregledov in 7.494 ponovnih pregledov. Dispanzer zavzema tudi posvetovalnico v Soštanju, kjer so opravili 3.471 pregledov. Nekaj pa je poleg tega še žena, ki hodijo na specialistične preglede v ginekološke ambulante celjske in slovenjgorske občine.

— Velikokrat lahko slišimo, da je gneča v ginekološki ambulanti v Titovem Velenju tako velika, da je težko priti na pregled. Je to res?

Franc Sadar: »Ko sem prišel v Titovo Velenje, to je pred štirimi leti je bila v ginekološki ambulanti zelo velika gneča, saj sta bila že dalj časa odsotna oba ginekologa, ki sta prej občasno delala v tej ambulanti. Skupaj z ženami smo se potem dogovorili, da pričnemo z naročanjem na ginekološke preglede. Tako ima danes vsaka žena možnost, da se za pregled naroči. Naročila sprejemamo vsak ponedeljek od 11. do 13. ure in popoldne od 13. do 15.30. Poleg tega pa sprejemamo na pregled tudi vse žene, ki pridejo v ambulanto z napotnico splošnega zdravnika, kar pomeni, da je njihov pregled nujen. Prav nobeni ženi ni treba čakati v naših ordinacijah na pregled več kot dve uri, kar pa prav gotovo ni pretirano. Prvo skupino žena imamo naročeno ob 6. uri zjutraj, drugo pa ob desetih. Ob zaključku vsake skupine vzamemo na pregled še vse tiste žene, ki prihajajo kot nujni primeri.«

Pogosto se dogaja, da se žene, ki so za pregled naročene ne odzovejo?

Franc Sadar: »Res je. To je zelo velik problem v naši ginekološki

ambulanti. Dogaja se nam in to zelo pogosto, da se od 20 naročenih po deset in več žena ne odzove na ginekološki pregled. Če ne bi bilo naše delo organizirano tako, da bi poleg naročenih vzeli še tiste, ki slučajno pridejo, bi bil torej ginekolog v takšnih dneh brez dela. Takšna nedisciplinirana žena prav gotovo v največji meri ustvarja gnečo v ambulanti, saj te žene, ki na pregled ne pridejo takrat, ko so naročene, pridejo kdaj drugič.«

Ste imeli v zadnjem času na organizacijo dela v ginekološki ambulanti kaj pripomb?

Silva Sušec: »Moram reči, da v zadnjem času nismo imeli nikaršnih negotovanj žena, ki prihajajo na ginekološke preglede. Se posebej ne tistih, ki se prihajajo naročati, saj menim, da je takšen sistem naročanja kot ga imamo sedaj res ustrezen, saj naročimo prav vse žene, ki pridejo ob ponedeljkih v našo ordinacijo. Tako imamo na primer sedaj kar za tri tedne zasedeno. Res pa je tudi, da mi želimo, da bi bila doba naročanja čim krajša, saj vemo, da bo potem odstotek tistih, ki se na pregled ne bi zglasile, manjši.«

Na naše delo pa se včasih pritožujejo tiste žene, ki pridejo v ordinacijo in mislijo, da morajo biti takoj na vrsti. To so največkrat takšne, ki pridejo med delom, pa so potem nervozne, ker se jim mudi. Glede na to, da lahko pridejo na ginekološki pregled tudi popoldne, res ne vidim nobenega opravičila, da bi morale prihajati med delom.«

Anica Satler: »Moti me, da je največ pripomb na delo v ginekološki ambulanti od delavk Gorenja. Naj povem, da je kar 65 odstotkov pregledanih žena iz te delovne organizacije, pa čeprav je tam le okoli 4000 tisoč žena in ni razumljivo, da več kot polovico zmogljivosti te ordinacije zasedejo prav one. Poleg tega pa konstantno zahtevajo še številne prednosti. Ostale žene bi se torej lahko upravičeno vprašale, če imajo enake pravice. Povem pa naj še to, da smo ravno Gorenju

V pogovoru so sodelovali (od leve proti desni) glavna medicinska sestra Anica Satler, vodja tozda splošno zdravstvo Ivan Zupanc, ginekolog Franc Sadar in glavna sestra ginekološke ambulante Silva Sušec

ponudili številne možnosti, da bi izboljšali delo, pa jih niso sprejele.

Ivan Zupanc: »Gorenje je ženski kolektiv, povprečna starost žena pa je okoli 27 let, to se pravi, da bi morala biti ta populacija zelo zdrava. Žal ugotavljamo, da ni tako.«

Omenjeno je bilo, da smo temu kolektivu predlagali nekaj možnosti, da bi bilo naročanje na ginekološke preglede še enostavnejše. Tako smo med drugim predlagali, da bi na primer socialna delavka v Gorenju pripravljala spiske žena za preglede, tako da ne bi bilo potrebno vsaki posebej hoditi sem. Žal to ni bilo sprejemljivo. Prav tako smo jim ponudili možnost neposredne menjave dela, pa sistematične preglede za vse žene. Tudi to ni bilo sprejemljivo.«

Včasih ste prejemali naročila za preglede tudi po telefonu?

Silva Sušec: »Res je, vendar ta način ni bil sprejemljiv. Zmogljivosti naše telefonske centrale so premajhne in v času, ko smo sprejemali naročila, ni bilo moč dobiti telefonske zveze z zdravstvenim domom kar pa je nesprejemljivo v primerih, ko pacient potrebuje nujno zdravniško pomoč. Primorani smo bili tak način naročanja ukiniti. Težko pa je bilo koordinirati tudi naročanje po telefonu in v čakalnici. Naj povem še, da se ženam ni potrebno osebno prihajati naročati, ampak jih lahko naroči kdorkoli drug, lahko pa prinese tudi spisek za več žena.«

Omenili ste, da žene včasih izsiljujejo ginekološke preglede, da prihajajo v to ordinacijo pogosto po nepotrebnem. Kaj je vzrok temu?

Franc Sadar: »Mnogokrat je vzrok temu želja, da bi pacientka lahko šla v bolnišni stalež. Opažamo pa tudi, da mnoge nosečnice tega stanja ne sprejmejo kot nekaj naravnega in običajnega, ampak se počutijo bolne. Vzrok temu je pogosto tudi to, da so za nosečnost premalo motivirane in jo tudi premalo poznajo. Kljub temu, da tudi naš dispanzer veliko naredi na tem področju, saj so še posebej za nosečnice v okviru materinske šole, pripravljena številna predavanja, ugotavljamo, da so žene na tem področju zelo slabo prosvetljene. V ginekološko ambulanto pa prihajajo nosečnice po nepotrebnem tudi zato skušajo na ta način razreševati nekatere druga vprašanja kot na primer stanovanjska in podobno.«

Ena prav gotovo zelo pomembnih nalog vašega dispanzerja je tudi zdravstveno prosvetljanje žensk!

Anica Satler: »Referat za zdravstveno vzgojo našega zdravstvenega doma pripravlja številna predavanja na tem področju, žal pa moram reči, da ta v preteklosti niso bila uspešna. Tako smo na primer pred leti organizirali v Gorenju predavanje na to temo na pobudo sveta za družbeno politično aktivnost žena, pa je prišlo le nekaj tovaršic. Moram pa reči, da je bilo v zadnjem času organiziranih nekaj

takšnih predavanj po krajevnih skupnostih, ki pa so dobro uspela. Utečena pa je materinska šola. Dobro so obiskane vse izobraževalne oblike za bodoče matere. Želeli pa bi, da bi bila udeležba tudi pri predavanjih o prvih mesecih nosečnosti, večja.«

Ste v zdravstvenem centru Velenje kaj ukrenili, da bi bila kadrovska zasedba popolnejša?

Ivan Zupanc: »Veliko razpisov smo objavili v zadnjem času v slovenskih in hrvaških časopisih, vendar ni bilo odziva. Končno nam je uspelo pridobiti specializanta te smeri. Zaposlili smo ga s 15. februarjem in je trenutno na specializaciji v Celju. Tako da bo ta problem kmalu razrešen. Lani pa smo že zaposlili splošnega zdravnika s podiplomskim študijem za zdravstveno varstvo žena. Tako da bo naša kadrovska zasedba, ko bo prišel redno delati še ginekolog, ki je še na specializaciji, dobra.«

»Pripravljeni smo prejeti konstruktivne pripombe, s katerimi je mogoče izboljšati naše delo, poudarja ginekolog Franc Sadar, »nikakor pa se ne moremo strinjati s kritiziranjem na naš račun, saj smo pripravili storitvi prav vse. Poleg tega, da delamo na preventivnem in kurativnem področju v dispanzerju, pripravljamo številna predavanja v materinski šoli in na terenu, skratka prizadevamo si, da bi bilo zdravstveno varstvo žena na primerni višini. Po mojem mnenju smo na tem področju zares veliko naredili.« Mira Zakošek

Društvo invalidov Titovo Velenje

Bogat in pester delovni program

Na redno letno konferenco so se sešli preteklo nedeljo člani društva invalidov Titovo Velenje.

Ugotovili so, da so pester in obsežen program dela, ki so si ga zastavili na prejšnji letni konferenci uspešno uresničili. Dobro je bilo sodelovanje invalidov z drugimi podobnimi društvi celjske regije, še posebej pa z invalidi pobratene občine Split in invalidi iz avstrijske Koroske. Vključevali so se v številne aktivnosti družbenopolitičnih organizacij, predvsem pri organizaciji volitev. Obiskovali so člane v bolnicah in zdraviliščih ter nepokretne po domovih. Za svoje člane so pripravili več zelo uspešnih

izletov, bili pa so tudi gostje invalidov iz pobratene občine Split. Veliki pa so tudi uspehi, ki so jih velenjski invalidi dosegli na področju športne in rekreativne dejavnosti.

Tudi za letošnje načrtujejo invalidi velenjske občine obsežen program dela.

Svoj sedež ima društvo v Titovem Velenju, na Saleški 16, kjer imajo uradne ure vsak ponedeljek ob 16. do 17.30. Imajo tudi pravno posvetovalnico, ki bo delovala vsak prvi in zadnji ponedeljek v mesecu. V društvo invalidov Titovo Velenje so vključeni tudi aktivni delovni invalidi Gorenja, RLV,

RŠC, Sipak in ESO. Se v '90 pa jim ni uspelo aktivirati akt. » invalidov v krajevnih skupnostih. Ti naj bi zaživel v Soštanju in v Smartnem ob Paki. V ostalih krajevnih skupnostih pa delujejo poverjeniki, ki povezujejo invalide z društvom.

Letos mora to društvo uskladiti svoja pravila, kar najtesneje pa bodo sodelovali z vsemi družbeno političnimi organizacijami v okoljih kjer delajo. Še posebej bi radi poglobili sodelovanje s Socialistično zvezo. Seveda pa bodo tesno sodelovali tudi s samoupravnimi interesnimi skupnostmi socialnega skrbstva, zdravstvenega varstva in

pokojninsko invalidskega zavarovanja.

Posebej obsežen je tudi program komisije za razvedrilo, rekreacijo in šport invalidov. Že ta mesec bo odšlo 100 invalidov na dvo in pol dnevni izlet v Fiesco, prihodnji mesec načrtujejo izlet v Mirno in Smarješke Toplice. Maja bodo pripravili trodnevni izlet v Plitvice, Titovo Korenico, Bihač, Titov Drvar in Petrovo goro. Ta mesec pa bodo obiskali tudi invalide pobratene občine Split. Tako kot vsako leto jih bo tudi letos popeljal sončni vlak, ki ga financirajo obrtniki občine Velenje v atomske Toplice. Načrtujejo, da se ga bo udeležilo 150 invalidov. Jeseni bodo odšli za nekaj dni v Crikvenico, obiskali pa bodo še Tržič in Ljubeli, kjer se bodo pogovarjali z vojakmi karavle Maršal Tito. Invalidom bodo sofinancirali tudi klimatsko zdravljenje. Poleg tega pa bodo postavili počitniško prikolico v Fiesco, kjer bodo lahko letovali socialno šibki invalidi.

Obsežen je tudi program tekmovalnega športa. Invalidi društva Titovo Velenje so aktivni na strelskem, področju, kegljanju, balinanju, namiznem tenisu, roblu, atletiki, sedeči odbojki, šahu, plavanju, vsako leto pa se udeležujejo tudi pohoda ob žici okupirane Ljubljane.

Seveda ima društvo invalidov Titovo Velenje zelo pomembne naloge tudi na področju skrbi za usposabljanje in preusposabljanje invalidov, za zaposlitev invalidov, za izobraževanje, za izboljšanje delovnih in stanovanjskih razmer, za boljše sosedsko pomoč invalidom, pa tudi za nudenje določene materialne pomoči invalidom pri nabavi orodij, doplačila za letovanje ter klimatsko zdravljenje. Po potrebi pa zastopajo tudi interese invalidov pri uveljavljanju njihovih pravic.

M. Zakošek

Volilna konferenca ZŠAM Velenje

Organizacijske spremembe

Člani združenja šoferjev in avtomobilistov Velenje, gostje in predstavniki sosednjih združenj so se prejšnjo soboto v prostorih velenjskega gasilskega doma zbrali na volilni konferenci. Poročila o delu pričajo, da je bilo delo združenja v preteklih štirih letih zelo uspešno. Na vseh številnih področjih so dosegli lepe uspehe in so nanje upravičeno ponosni. Zlasti veliko so postorili na preventivnem in vzgojnem področju.

Seveda tudi težav ni manjkalo in nanje so opozorili v bogati razpravi. K vsebinski kakovosti razprave so s svojimi bogatimi izkušnjami veliko prispevali tudi predstavniki sosednjih združenj. Pred izvolitvijo 31-članskega izvršilnega odbora so na konferenci sprejeli tudi manjšo spremembo statuta. Po novem bo najvišji organ združenja volilna

skupščina, ki se bo sestajal vsake štiri leta, na vsakoletnih rednih konferencah pa bodo obravnavali delo in sprejemali načrte za naprej. Izvršilni odbor bo imel tudi petčlansko predsedstvo.

Na sobotni konferenci so sprejeli tudi delovni načrt za letošnje leto. Predvsem so poudarili, da bodo največ pozornosti namenili vzgoji in izobraževanju voznikov vseh kategorij ter voznikom lahke in težke mehanizacije. Seveda bodo precejšnjo skrb namenili boljšemu učnemu uspehu voznikov, preventivi v prometu, športnem področju, povečanju članstva in podobno.

Na koncu so podelili značke za deset in petnajstletno delovanje v združenju, za prizadevanje in vstransko pomoč, za posebne zasluge pa srebrne in zlate značke ter plakete.

B. Mugerle

Udeleženci volilne konference ZŠAM Velenje.

Letne konference so se člani društva invalidov Titovo Velenje udeležili polnoštevno

Krajevna skupnost Ljubno

Krajani zavzeto sodelujejo

V krajevni skupnosti Ljubno ob Savinji so v minulem obdobju veliko postorili. Z zavzetim delom in sodelovanjem so uspeli razrešiti prenekatero težavo in si s tem zagotoviti hitrejši razvoj ter lepši jutrišnji dan. Vseh uspehov ne kaže naštevati, saj vodstva krajevne skupnosti in krajanov niso uspavali. Vse svoje moči so takoj usmerili v reševanje novih problemov, ki prav tako terjajo nujno ukrepanje.

Največja akcija lanskega in letošnjega leta je vsekakor vodovod, oziroma zagotovitev novih virov pitne vode. Sprva so namreč načrtovali le povečanje zmogljivosti sedanega zajetja, ob analizi vode pa so ugotovili, da ni več neoporečna. Lotili so se torej iskanja novih virov zdrave vode in jih tudi našli. V lanskem letu so tako že položili 2.600 metrov novega vodovoda, letos pa morajo še zavarovati zajetja in jih povezati. Novo in zdravo vodo bodo Ljubenci lahko pili od spomladi dalje, viri pa ob sedanjem naraščanju potrošnje zadostujejo za vsaj naslednjih 50 let.

Predračunska vrednost za vsa ta dela je bila leta 1980 2,6 milijona dinarjev, danes pa že dosega 4,5. Povečanje te vrednosti se v pretežni meri nanaša na predvideno gradnjo novega zbiralnika vode nad trgov, ki bo zagotovil enakomerno potrošnjo za vse kraje, pa tudi za obrtno in industrijsko območje. Na zboru občanov so ta načrti že potrdili, za uresničitev pa bo potrebna pomoč obrtnikov in industrije. Posebej namreč velja poudariti, da so vsa sredstva, ki so jih doslej porabili, prispevali potrošniki sami, seveda s pomočjo krajevne skupnosti. Vodovodu so namenili tudi izkupiček lanskega Flosarskega bala.

Se nekaj ne kaže pozabiti. Izredno prizadevno delo vodovodnega odbora namreč in nekaterih posameznikov še posebej. Uvedli so tudi pomembno novost. Ker se s pomanjkanjem pitne vode in ostalimi vodovodnimi težavami ubadajo tudi v drugih naseljih, je svet

krajevne skupnosti sprejel sklep o ustanovitvi koordinacijskega odbora za vodovodna vprašanja, ki bo usklajeval in olajšal delo vodovodnih odborov v posameznih naseljih.

Naslednja velika naloga je ureditev mrlške vežice. Krajevna skupnost je v ta namen že kupila poslopje na pokopališču, v tem času pa pripravljajo načrte za njegovo ureditev, ki naj bo kraju in okolju primerna. Za dela bi potrebovali 2 milijona dinarjev, s temi sredstvi pa bi poleg tega uredili še poti in razširili pokopališče. Predračunske vrednosti bodo seveda s prostovoljnim delom občutno zmanjšali, denarne težave pa jih seveda kljub temu pestijo. Med

drugimi viri računajo tudi na sredstva samoprispevka za katerega se bodo prebivalci mozirske občine na referendumu odločili še letos. Za vse načrte v prihodnjem obdobju bi rabili 10 milijonov dinarjev, računajo pa, da jih bodo na Ljubnem uspeli zagotoviti le 5. Upoštevati namreč velja, da krajevna skupnost tretjino zbranih sredstev namenja delovanju vaškega odbora v Radmirju, ki mu težav in nalog tudi ne manjka.

V Radmirju in sosednjih zaselkih se ubadajo z vodovodnimi problemi, nujno morajo razširiti pokopališče, želijo si vežico, posodobili bi radi še nekaj cestnih odsekov in podobno. Težave imajo tudi z znano zakladnico v radmirski cerkvi. Z zakladnico samo pravzaprav ne, temveč z vsem ostalim kar spada zraven. Radi bi namreč postavili primerno okrepčevalnico in parkirni prostor in ena izmed možnosti, ki se jim ponuja, je poslopje nekdanje šole v neposredni bližini.

V krajevni skupnosti seveda ne manjka tudi drugi načrtov. Radi bi asfaltirali še preostala dva kilometra ceste do Rastk, spodnji ustroj je namreč že pripravljen, predvi-

deni stroški pa kljub temu izredno visoki. Tare jih, kanalizacija in denar, ki za te namene že dolgo leži neizkoriščen. Popraviti bo treba vseh pet brvi v kraju, pri čemer seveda računajo na pomoč krajanov in uporabnikov. V teku je tudi akcija širitve telefonskega omrežja. Letos bodo namreč bogatejši za 35 priključkov, ki so predvsem namenjeni višinskim in oddaljenim kmetijam, krajevna skupnost pa namerava poskrbeti tudi za televizijski pretvornik.

Dejstvo vsekakor je, da so ljudje pripravljeni delati in da vseh dosežanih uspehov brez njihove pomoči in sodelovanja ne bi dosegli, res pa je tudi, da bo njihova pomoč potrebna še v prihodnje. Delegacije dobro delujejo, čeprav poudarjajo, da je delovanje delegacije za interesne skupnosti nekoliko šibkejšo. Na Ljubnem menijo, da je delni razlog za to tudi v tem, da skupnosti delegatov ne znajo dovolj pritegniti k delu. Tudi društva v krajevni skupnosti dobro delujejo. Posebej velik poudarek so dali razvoju rekreacije in krepitvi množičnosti, turistično društvo pa naj bi poskrbelo za večjo enotnost turistične ponudbe.

Na Ljubnem in v sosednjih zaselkih te krajevne skupnosti so dosegli veliko uspehov, precej zahtevnih nalog pa jih še čaka

Gozdno gospodarstvo Nazarje

Nakopičenih preveč težav

V nazarskem gozdnem gospodarstvu so ob devetmesečnem ocenjevanju še ugotavljali razmeroma dobre uspehe, do konca leta pa se je finančno stanje občutno poslabšalo. Novi ukrepi v zadnjem četrtletju so namreč nakopičili nove težave, ki so neugodno vplivale na potek in pogoje gospodarjenja.

Fizični obseg gozdne proizvodnje so dosegli 99-odstotno, od tega v družbenih gozdovih 100,7 in v zasebnih 97,9-odstotno. Glede na zastoj v transportni dejavnosti, ki so nastali zaradi pomanjkanja goriva, so na tem področju vsekakor lahko zadovoljni. Količinsko so načrte

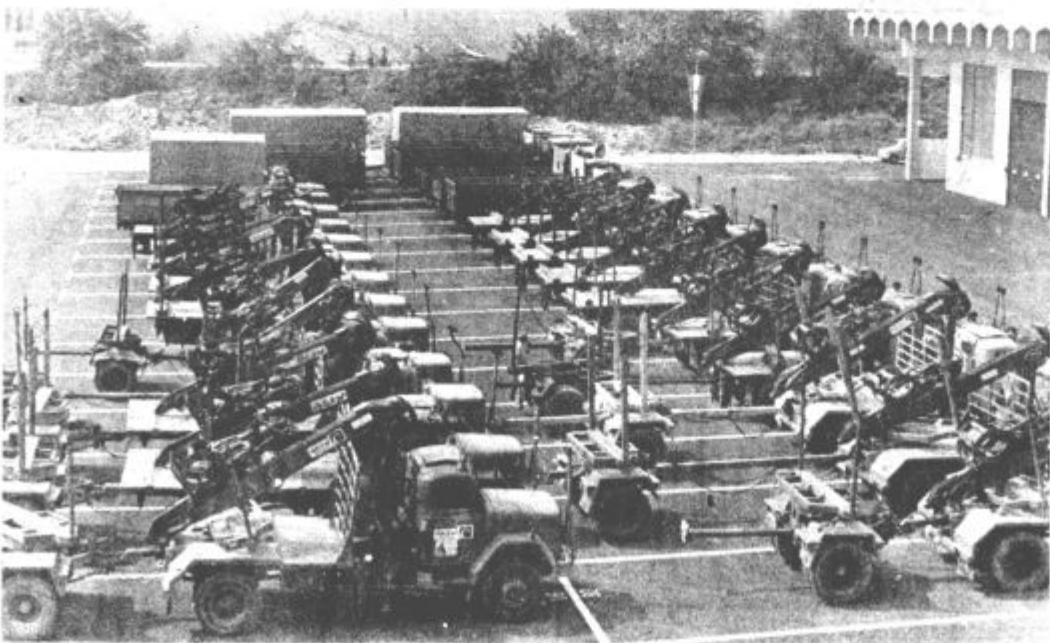
praktično v celoti uresničili, žal pa so se krepko povečali proizvodni stroški v gozdarski in transportni dejavnosti in je povečanje precej višje od predvidenega.

Veliko težav je gozdarjem v preteklem letu povzročilo stalno pomanjkanje ustreznih rezervnih delov in reprodukcijskega materiala. Zlasti to seveda velja za uvoz, saj niso imeli dovolj deviznih sredstev, pa tudi uvoz je bil večkrat prepovedan. Nič boljše ne bo tudi v prihodnje, saj se je obseg uvoza letos še zmanjšal.

Naj omenimo še nekaj pomembnejših pokazateljev. Celotni prihodek so uresničili

101,7-odstotno, dohodek 96,5 in čisti dohodek 93,6-odstotno. Na tako neugodna delitvena razmerja so vplivali predvsem visoki proizvodni stroški v nekaterih temeljnih organizacijah, v družbenem sektorju, njim primerno pa se ni povečal celotni prihodek.

Jasno je torej, da se je donosnost družbene proizvodnje zmanjšala na najmanjšo možno mero, na to pa so vplivali razlogi objektivne in subjektivne narave. Letos bodo zato gozdarji morali nameniti več skrbi organizaciji dela, smotnejši izrabi delovnega časa in vsa dela opraviti z lastnimi zmogljivostmi.

Pestilo jih je pomanjkanje goriva in rezervnih delov

PLANINSKI KOTIČEK • PLANINSKI KO

Vojna je dejavnost zavrla

Prav tako leta 1898 so na Menini odprli Gornjegrajsko kočjo, ki so jo pričeli graditi dve leti prej in imeli pri tem obilo težav. Gradnja je namreč nasprotoval gornjegrajski upravljatelj. Zato ni hotel izdati dovoljenja za kakršnokoli gradnjo na „knezoškofjskem svetu“ in je ob podružnici zahteval tudi, da izprazni kočjo na Raduhi. Po posredovanju ljubljanskega škofa so se stvari le uredile, žal pa je kočja na Menini med prvo vojno pogorela. Sicer pa so se gradnje koč vrstile ena za drugo. Leta 1899

Pomembno je omeniti tudi propagandno dejavnost. Že v prvi številki Planinskega vestnika leta 1895 je bilo objavljenih devet prispevkov Frana Kocbeka. Leto prej je Kocbek skupaj z učiteljem Mihom Kosom izdal Vodnik za Savinjske planine in najbližjo okolico. Bolj obširna je bila knjižica Savinjske planine — vodnik po gorah in planinah iz leta 1903, leta 1910 pa je Kocbek pričel izdajati priročni planinski koledar.

Vihra prve vojne je dejavnost

»Najlepša čednost planinca je skromnost. Saj gore so tako velike in prizanesljive. Veliko potrpe. Prenekatera zmaga, ki naj bi pokazala človeško silo in spretnost v najlepši luči, je uspeła le ob njihovi dobrohotnosti. Mirno so gledale, ker niso hotele zabraniti. Njihovo strašno orožje je mirovalo. Kadar pa resno zamahnejo, tedaj dobro pogode in uničijo.«

so žalski planinci postavili kočjo na Mrzlici, istega leta je stala tudi na Boču, leta 1902 so zgradili kočjo na Lisci in leta 1910 na Loki pod Raduho.

Z ob ustanovitvi podružnic so planinci načrtovali zavetišče na Okrešlju, vendar so načrte močno ovirali Nemci, pa tudi osrednji odbor Slovenskega planinskega društva je gradnjo nasprotoval. Leta 1907 je plaz staro nemško kočjo na Okrešlju odnesel in planinci so hitro izrabili priložnost. Uspeli so dobiti dovoljenje ter načrte in že 2. avgusta 1908 so dom slovesno izročili namenu. Podružnica je seveda mislila tudi na Logarsko dolino. Kupila je dva orala zemljišča na katerem je stalo nemško zavetišče, računali pa so na gradnjo hotela. V te namene so že leta 1897 v Celju ustanovili zadrugo Rinka, žal pa so bili vsi načrti zaradi neprimernih cest neizvedljivi.

Najbolj pereča je bila seveda cesta ob Savinji. Pot je namreč vodila samo do Luč in šele leta 1894 so pričeli graditi pot do Solčave, ki jo je zaradi slabe kakovosti del že dve leti kasneje uničila povodenj. Dokončno so jo zgradili leta 1904, cesta v Logarsko dolino pa je bila zgrajena šele leta 1925.

krepko zavrla. Precej koč je bilo požganih, še več izropanih. Obnovili so le Kocbekovo, sicer pa je takrat doba majhnih koč že minila. Podružnica je svoje delo širše zastavila, saj ji ni bilo treba več braniti slovenstva v planinah in je lahko delovala tudi v turistični smeri.

V Logarski dolini je podružnica prevzela nemško planinsko postojanko in jo poimenovala po graditelju in oskrbniku v Piskernikovo zavetišče. Od Plesnika je podružnica leta 1921 kupila dele zemljišča in si hkrati pridobila pravico, da uporablja slap Opalnik za pridobivanje elektrike. Leta 1923 je zavetišče v Logarski dolini obiskalo več kot 1000 planincev in morali so misliti na novo stavbo. Slovesno so jo odprli leta 1925.

Sedež podružnice je bil od leta 1912 naprej v Gornjem gradu kjer je živel njen načelnik Fran Kocbek. Že leta 1909 so v Celju ustanovili poseben odsek, ki je skrbel za celjsko hribovje. Skrb za Lisco je kasneje prevzela Posavska podružnica, za Mrzlico pa Trboveljska. Od leta 1927 dalje je bil sedež Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva v Celju. (nadaljevanje prihodnjic)

Ribiška družina Ljubno

Dosežki in nove naloge

Člani ribiške družine Ljubno ob Savinji so v nedeljo ocenili svoje delovanje v preteklem štiriletnem obdobju, svoje lanske leto dosežke, obravnavali so vrsto problemov s katerimi se srečujejo in izvolili novo vodstvo. Ugotovili so, da je v obdobju izvršilni odbor s svojimi komisijami deloval dokaj dobro, za še boljše delo pa so predlagali nekatere organizacijske spremembe. Ljubenski ribiči upravljajo z vodami, ob Logarske doline do Grušove, trenutno jih je v družino včlanjenih 145, imajo pa tudi mladinsko sekcijo z 20 člani.

V vsem štiriletnem obdobju so pridno gospodarili z vodami in ribami. Opravili so vsa načrtovana vlaganja in odlove, zgradili in uredili vrsto gojitvenih strug, asfaltirali cesto do svojega doma ob Savinji, sodelovali s krajevno skupnostjo in drugimi društvi, pridno namakali trnje in opravili še vrsto drugih nalog. Med njimi velja omeniti ribogojnico v Podvolovljeku, ki je ob lanskega septembra v njihovi lasti. Z zvezo ribiških družin v Celju so namreč sklenili sporazum ob najemu ribogojnice za deset let. Trenutno je v njej 216.000 iker, v zvezi z njo pa se že srečujejo s problemi. Objekti so v dokaj slabem stanju in terjajo popravila, pa tudi zmogljivosti bazenov so občutno premajhne, zato načrtujejo izgradnjo novega. Precej so v Podvolovljeku že postorili, precej pa še bodo in med drugim uredili tudi dotok vode v ribogojnico.

Seveda jim problemov tudi sicer ne manjka. Največji so vsekakor vodni objekti, ki jih je vedno manj, pa še v slabem stanju so. Zaradi porušenih jezov, sta se jim lani skoraj v celoti osušili dve gojitveni strugi. Celjski Nivo za letos načrtuje le nekaj obnovitvenih del in zaradi morebitnih novih poškodb na

vodnih objektih, bo stanje še slabše. Problem je tudi onesnaženo obrežje Savinje in njenih pritokov. Velika očiščevalna akcija v letu 1979 je nedvomno izredno uspeła, vendar je niso ponovili. Letos bodo akcijo znova pripravili, pri tem pa računajo tudi na pomoč krajevnih skupnosti in šol. Tudi pri čuvajski službi niso imeli srečne roke. Imeli so sicer čuvaja, vendar je bilo njegovo delo neučinkovito, zato bodo morali k rivilovu namenjati več pozornosti člani družine sami. Nalog je seveda še veliko in ribiči so prepričani, da jih bo novo vodstvo družine še uspešneje uresničevalo, čeprav tudi dosedanjemu ne kaže odrekati zaslug za velike delovne zmage.

O tem pričajo tudi nekateri podatki za delo ribiške družine Ljubno v lanskem letu. Zgradili in uredili so 500 metrov dolgo gojitveno strugo na Ljubnem ter manjšo strugo v Lučah, ribogojnico v Podvolovljeku pa smo že omenili. Iz gojitvenih voda so lani odlovili 10.050 potočnih postrvi in 150 lipanov in jih vložili v Savinjo. V gojitvene struge so vložili 119.000 kosov zaroda potočne postrvi in 12.000 lipanskih mladice. Člani družine so lani uplenili 2564 rib, ali 774 kilogramov, kar je nekoliko manj kot leto poprej, vzrok zato pa je njihova povečana skrb za ribji zarod in sralež. Precej rib so seveda ulovili tudi turisti in ribiči na podlagi turističnih dovolilnic. Razumljivo je, da so opravili še vrsto drugih nalog in zanje porabili precej prostovoljnih delovnih ur. Z zavzetim delom bodo seveda nadaljevali tudi v letošnje letu. Med ostalimi rednimi nalogami velja omeniti „ribiški dan“, ki ga bodo na pobudo turistične zveze letos pripravili v Podvolovljeku, sicer pa ga bodo poslej organizirali izmenjaje z ribiško družino Mozirje.

Taborniki

Temelji uspešnega dela

Taborniki odbora „Savinjskih partizanov“ so se na letne konference odredovih enot in na volilno-programsko sejo odbora dobro pripravili. Na vseh teh zborih so se organizacijsko in kadrovske okrepili, ocenili so svoje delo v preteklem letu in izoblikovali delovne načrte za v bodoče. Pri tem so ugotovili, da so sicer lani pripravili manj akcij kot leto poprej, zelo pomembno pa je, da so uredili svoje vrste, jih okrepili in tako postavili trdne temelje za še boljše delo v prihodnje.

V vseh enotah so namreč izvolili dobra vodstva, enote iz Mozirja, Nazarja in Rečice pa so izvolile delegacije za konferenco taborniškega odbora „Savinjskih partizanov“. V Mozirju sedaj deluje četa „Vito Kraigher-Jug“, družina medvedkov in čebelic „Vera Šlander-Lojzka“ in skupina murnov „Beli lokvani“ v mozirskem vrtcu. V Nazarjih imajo četo „Dušan Kraigher-Jug“, družino medvedkov in čebelic „Sinji galeb“ in klub „Karel Destovnik-Kajuh“. Poleg tega so na Rečici ob Savinji taborniki organizirali v četi „Boris Kraigher-Janez in v družini medvedkov in čebelic.

Na volilni in programski konferenci so podelili številna priznanja svojim članom, srebrni znak zveze tabornikov Slovenije bodo za izredno razumevanje in pomoč podelili delovnim organizacijam Gorenje — Glin Nazarje, GG Nazarje, Elkoj in ZTKO občine Mozirje, dobili pa jih bodo tudi nekateri člani. Svoje delo in načrte bodo opisali v biltenu „Šumenje“, do dneva tabornikov, 21. aprila, pa bi radi pridobili svoj prapor.

Krajevna skupnost Gaberke

Poživiti delo delegacij, ureditev krajevnih cest in kanalizacije ...

Krajani Gaberk so v preteklem letu skoraj v celoti uresničili zastavljene cilje. Ostala so jim samo še nekatera nedokončana dela pri ureditvi večnamenskega športnega igrišča.

V tem letu bodo Gaberčani del svojega dela namenili modernizaciji krajevnih cest. Posodobili bodo dva cestna odseka v dolžini 300 metrov. Zanju pa bodo morali odšteti okoli milijon 500 tisoč dinarjev. Vsega denarja še zdaleč nimajo dovolj. Za krajane Gaberk pravijo, da so marljivo. Prav pri uresničitvi te načrtovane naloge pa bodo lah-

ko pokazali, da trditev ni iz trte zvita. Kar krepko bomo namreč morali zavijati roka-ve ter prispevati še nekaj denarja iz svojega žepa.

Tudi pri dokončni ureditvi športnega igrišča ne bo šlo brez udarniškega dela, saj je milijon, ki ga imajo zanj na voljo, mnogo premalo.

»Ureditev komunalnih poti v naši krajevni skupnosti je treba končno črtati z dnevnega reda skoraj vsake seje sveta krajevnih skupnosti. Kanalizacija nam je povzročila že veliko nezadovoljstva in več-sih hude krvi pravijo krajani. Vse te težave naj bi rešil dopolnjen zazidalni načrt, ki je bil pretekle mesec v razgrnitvi. Krajani Gaberk so s spre-

membami v veliki meri zadovoljni. Le tu in tam se najde še kdo, ki mu predvidena gradnja zasebnih hiš na tem področju ni najbolj po volji. Dopolnjen zazidalni načrt predvideva tudi gradnjo čistilne naprave. Nikoli nismo imeli toliko denarja, da bi uredili kanalizacijo za celotno krajevno skupnost. Reševali smo to težavo le po delih in vsak zase kakor je pač kdo vedel in znal.

V tem letu se bomo resnično potrudili in napeli vse sile, da bo ta težava enkrat za vselej rešena. poudarjajo Gaberčani.

S sprejetjem dopolnilnega zazidalnega načrta bodo v tej krajevni skupnosti naše občine poskušali odpraviti težave z nečisto pitno vodo.

»Radi bi se priključili na ljubenski vodovod. Sedaj dobivamo vodo iz zajetja v Škalah v kamnolomu in njena sestava ni najprimernejša za uporabo. je povedal predsednik sveta te krajevnih skupnosti Slavko Ramšak.

Ena od nalog, ki jih bodo krajani v tem letu namenili malo več pozornosti, bo skrb za čisto okolje. Samoupravna komunalna interesna skupnost jim je kupila kontejner,

saj imajo v zimskem času težave z neorganiziranim odvozom pepela. Čez vse leto pa bo svet krajevnih skupnosti pripravil več očiščevalnih akcij.

Na področju krajevnih skupnosti Gaberke je pet zaščitnih kmetij, na katerih se kmetje ukvarjajo s proizvodnjo mleka in pitancev. Tudi tem bo krajevna skupnost pomagala po svojih močeh.

Omogočila jim bo boljše sodelovanje s kmetijsko zadrugo, in sicer pri prodaji tržnih viškov. Nekaj kmetov pa je tudi takih, ki imajo svoje hiše in gospodarska poslopja na rušnem področju ali pa se bodo morali zaradi rudarjenja preseliti. Da bi ti ostali v kraju in se še naprej ukvarjali s kmetovanjem, jim bo krajevna skupnost nudila nadomestno gradnjo.

»Lansko jesen smo izvolili v naše organe upravljanja nove člane in delegate. Zlasti za slednje velja, da so na začetku marljivo delali. Sedaj pa vedno bolj ugotavljamo, da pri izbiri delegatov nismo imeli srečne roke. V današnjih časih je v veliki meri prav od brega dela delegacij odvisen nadaljnji razvoj krajevnih skupnosti. Če bodo te dobro delale, bomo lahko uresničili vse programe. Zato bomo morali kar najhitreje poživiti njihovo delo. V zimskem času naše društvo prijateljev mladine vodi oddelek male šole, ki ga obiskuje 14 otrok. Krajani pa imamo še eno željo. Želimo si, da bi šoštanjski vzgojnovarstveni zavod tudi v naši krajevni skupnosti organiziral potujoči vrtec, saj imamo zanj primerne prostore, pa še zanimanja med malčki in njihovimi starši je precej. je končal pogovor predsednik sveta krajevnih skupnosti Gaberke Slavko Ramšak.

T. P.

Stane Tajnšek

Dolgoletno prizadevno delo

Stane Tajnšek je doma iz krajevnih skupnosti Šentilj. Kmet je. Takšen trden, kot pravimo, ki zna poprijeti za delo in se mu ne izmika. Pa saj, če hoče dobro gospodariti, drugače niti ne more.

Rodil se je leta 1925 na kmetiji v tej krajevni skupnosti in tudi po vojni ostal na posestvu ter se ukvarjal s kmetijstvom.

»Šentilj«, pravi, »to so pravzaprav štirje zaselki Arnače, Laze, Ložnica, in Silova. Pred vojno je bilo to področje kmečko. Le malo je bilo zaposlenih, pa še to so bili predvsem delavci, proletarci.«

Ob robu takratnih pomembnejših poti, pa tudi Šentilj kot kmetijsko področje ni bil dovolj razvit. Delo je bilo organizirano predvsem ročno. Stroj je bilo malo. Danes je to precej drugače.

Stane gospodari na posestvu, ki obsega 15 hektarjev zemlje. Obdelovalnih površin je kakšnih 9 hektarjev. Glavna panoga je živinoreja, oddaja pa tudi mleko. Na kmetiji pridelata tudi nekaj hmelja, predvsem pa silažno koruzo, ki jo potrebuje za krmo.

Poleg dela na kmetiji, pa najde Stane čas tudi za dejavnost v krajevni skupnosti. Za dolgoletno prizadevno delo na tem področju je lani prejel priznanje izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

V družbeno političnih organizacijah je pričel delati takoj po osvoboditvi, po vrnitvi iz partizanov. Najprej je prevzel nalogo sekretarja

OF. Takrat je bil tudi dvakrat voljen v občinsko skupščino, prvič že leta 1949. Seveda je sprejel še vrsto drugih nalog, najbolj dejaven pa je bil v krajevni sku-

Stane Tajnšek

pnosti. V delo se je vključil že takoj po njeni ustanovitvi leta 1964 ter do zadnjih volitev opravljal številne zahtevne funkcije.

»Tudi sedaj ne mislim povsem izpreči,« pravi, »vendar pa tako aktiven le ne morem več biti. Leta so tu in delo na kmetiji ni nič manj zahtevno. Ko pride sin z odsluženja vojaškega roka, bo prav gotovo malo lažje, saj sama z ženo le stežka zmoreva dokončati vsa dela na kmetiji.«

Stane Tajnšek še vedno poprime za vsako delo na kmetiji, seveda pa si zelo želi, da bi na domačiji ostal tudi kdo od njegovih sinov in nadaljeval s trdim, a lepim kmečkim življenjem.

B. Zakošek

Krajevna konferenca SZDL Paka

Skupno delo pogoj za uspeh

V krajevni skupnosti Paka v tem času ni pomembnejših aktivnosti, kar pa ne velja za krajevno konferenco socialistične zveze, ki ne miruje in uspešno uresničuje načrtovane naloge. Teh pa v krajevni skupnosti Paka razumljivo ne manjka, saj je še veliko želja, ki bi jih krajani radi čimprej uresničili.

Sicer pa so s preteklim delom in prizadevanji krajanov dokaj zadovoljni. Poleg načrtovanih nalog so se lotili reševanja tudi ostalih, zlastih tistih, ki so terjale takojšnjo rešitev. Tudi tesnega sodelovanja socialistične zveze z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in vodstvom krajevnih skupnosti ni manjkalo, saj so prenekatere naloge skupno in uspešno razrešili. Zato je toliko bolj razumljivo, da bodo s takšnim načinom dela nadaljevali tudi letos ter ga še utrdili. V krajevni konferenci nadalje ugotavljajo, da so v preteklosti vsi dejavniki v krajevni skupnosti Paka pokazali veliko mero odgovornosti do lastnega dela in zato uspehov na raznih področjih ni manjkalo. Zlasti mladina se je v preteklosti lepo izkazala, čeprav mladi za svojo razgibano dejavnost nimajo ustreznih pogojev. Nimajo namreč primerne prostora in še bi lahko naštevali. Kljub temu so se organizirano lotili samostojnih akcij, v

zadnji, ki so jo opravili, so očistili svoj kraj.

Že uvodoma smo zapisali, da krajevno konferenco SZDL Paka tudi v letošnjem letu čaka veliko nalog in nekateri so se že lotili. O tem je predsednik krajevnih skupnosti čimprej organizirali odbore socialistične zveze. S tem bomo zagotovili lažje delo in sodelovanje, obenem pa socialistično zvezo bolj približali krajanom, kar je seveda osnovni namen. Tega smo se lotili da smo po posameznih soseskah sklicali sestanke in na osnovi tega izvolili odbore. Odbora sta ustanovljena v Paškem Kozjaku in Lokah, drugod pa akcija pravkar teče. Naša naslednja naloga je, da ustanovimo svet potrošnikov v naši krajevni skupnosti. Ker v našem kraju nimamo lastne trgovine, zato tudi ni bilo potreb po ustanovitvi sveta.

Sedaj, ko je v občini ustanovljena konferenca sveta potrošnikov pa je na dlani, da svet kaže ustanoviti, če želimo uresničiti želje in potrebe naših potrošnikov. (Ne)moteno preskrbo in pomanjkanje posameznih izdelkov seveda najbolj čuti na lastni koži. V bližnji prihodnosti bi radi ustanov-

Srečko Avberšek.

vili tudi društvo prijateljev mladine, zlasti zato, ker je v kraju veliko nalog, ki bi sodile v njegovo pristojnost. Aktivno bomo seveda sodelovali pri uresničevanju vseh ostalih predvidenih nalog, kar je za naš kraj nedvomno velikega pomena. Predvsem gre za obnovo osnovne šole, regulacijo reke Pake in tako naprej. Svojo dejavnost bomo seveda v bodoče posvečali tudi družbenopolitični, gospodarski in samoupravni dejavnosti, je sklenil pogovor Srečko Avberšek.

B. Mugerle

Gasilsko društvo Pesje

Še izboljšati preventivno požarno varnost

Ze pri sestavljanju lanskega delovnega načrta so se člani gasilskega društva Pesje zavedali in to tudi upoštevali, da bo denarja za vse naloge, ki bi jih želeli uresničiti bržkone premalo. Zato so se odločili le za tista dela, za katera so imeli zagotovljen denar, ali so jih lahko opravili s prostovoljnimi delom. In vseh teh vsekar ni bilo malo.

Dolgoletna želja gasilcev tega kraja je izgradnja novega doma, ki bi bil prostornejši in bolj uporaben od sedanjega. Toda temu načrtu so se iz znanih razlogov morali odpovedati, niso pa opustili misli na delno obnovo sedanjega in na napeljavno toplovoda. K temu jih je vodilo dejstvo, da bodo svojo dejavnost poslej lahko opravljali vse leto, tudi pozimi, koristili pa ga bodo lahko tudi ostali dejavniki v tem kraju, saj se s protorskimi problemi v Pesju že dolgo ubadajo. Seveda pa vseh del v domu ne bi mogli opraviti brez pomoči in sodelovanja ostalih krajevnih skupnosti in interesne skupnosti, velika pa so prispevali tudi člani društva in krajanji, ki so opravili 400 prostovoljnih delovnih ur in tako prispevali k cenejši in hitrejši izvedbi del.

Gasilsko društvo Pesje šteje skupno 77 članov, od tega je 48 operativnih, članov, 12 mladincev in 17 pionirjev. Doselej je društvo velik del svoje dejavnosti namenilo preventivnemu področju. Pri požarno-varnostnih pregledih so ugotovili, da je stanje zadovoljivo, kar pa ne drži za hidrantno omrežje zlasti v Podgorju. Nekateri hidranti so pomanjkljivo opremljeni, ali pa je pritisk v njih preslab. Zato bodo v bodoče temu problemu namenili več pozornosti. V preteklem obdobju so se gasilci z rdečim petelinom spoprijeli trikrat ter požare pogasili preden so se razplameli. Večkrat so pomagali gasiti ali reševati sosednjim društvom, v vseh akcijah pa je sodelovalo 42 članov.

Tudi teoretičnemu in praktičnemu usposabljanju so posvetili veliko pozornosti. Poleg številnih praktičnih vaj so se desetine udeležile tudi enajstih različnih tekmovanj v občini. Zlasti v tednu požarne varnosti je bila njihova dejavnost zelo razgibana. Poleg tega so se udeležili sektorske vaje v Šoštanju, izvedli pa so tudi mokro vajo z namišljenim požarom v Podgorju z ocenjevanjem in prikazom praktičnega reševanja ter šašenja. Obiskali so jih tudi osnovnošolci za katere so pripravili strokovno predavanje o gasilstvu.

Po besedah predsednika gasilskega društva Pesje Franca Glažerja jih tudi v letošnjem letu čaka veliko nalog. Seveda jih bodo prilagodili svojim možnostim in razpoložljivemu denarju. Kljub temu želijo najprej zaključiti dela pri domu, opraviti požarno-varnostne preglede, pregledati hidrantno omrežje in izvesti akcijo »vsak

krajan gasilec«. Prav tej akciji bodo posvetili največ pozornosti, saj želijo z njo doseči, da bi si vsak lastnik hiše v Pesju s pomočjo gasilskega društva nabavil ročni gasilski aparat in znal z njim ravnati. Brez dvoma bodo na ta način močno povečali preventivno požarno varnost, ki ji sicer posvečamo še vse premalo pozornosti. Načrtujejo tudi razne strokovne tečaje za članstvo in več praktičnih vaj z različno tehniko.

Sodelovali bodo tudi na vseh pomembnejših tekmovanjih in večjo skrb kot doslej namenili pridobivanju mladih v svoje vrste.

Delovni program bodo sproti dopolnjevali, glede na potrebe. Prepričani so, da ga bodo v celoti uresničili, seveda pa računajo na pomoč in sodelovanje krajevnih skupnosti, ki je bilo že doslej prisotno.

B. Mugerle

Koncert narodne glasbe

Odbor za kulturno delovanje delavcev iz bratskih republik pri zvezi kulturnih organizacij občine Velenje je pripravil preteklo soboto koncert narodne glasbe z naslovom »Zarastle su staze moje«.

Program so izvedli delavci iz bratskih republik zaposleni v delovnih organizacijah v Saleški dolini in z igranjem, petjem ter drugimi točkami zelo navdušili gledalce, ki so se v velikem številu zbrali v dvorani (S. V.).

V gasilskem domu bodo naši prostor tudi drugi krajevni dejavniki

Center srednjih šol Titovo Velenje

Letos več prostih mest za novince

Rudarskega šolskega centra, tako samoupravno organiziranega kot smo ga poznali skoraj 25 let, ni več. Prvi zametki sedanje nove podobe so nastali sicer že v letu 1974, ko sta se oblikovali dve temeljni organizaciji, tozdr EKO za gospodarske in tozdr Pedago-

— Ena izredno zahtevnih nalog, ki je v preteklem obdobju zahtevala veliko prizadevanj je bila reorganizacija Rudarskega šolskega centra. Kako je sedaj razrešena ta problematika?

Drago Šulek: »Res je. Postopek reorganizacije je tek-

rudarske šole v samostojen vzgojno izobraževalni zavod z imenom Rudarski šolski center, je sprejel centralni delavski svet RLV 11. oktobra 1962. Tako je od leta 1963 do leta 1974 posloval Rudarski šolski center kot enovita delovna organizacija.

Svetovna rudarska kriza, ki se je v velenjskem rudniku najmočnejše odrazila v letih 1966 do 1967 je prisilila Rudarski šolski center, da se je oprl na lastne sile in začel graditi svojo poslovno politiko.

Stopnja samoupravne organiziranosti, ki smo jo dosegli pred začetno reorganizacijo, je bila dosežena do leta 1980, ko so bile po predhodnih reorganizacijah izoblikovane štiri vzgojno izobraževalne in šest gospodarskih temeljnih organizacij. Delitev na temeljne organizacije znotraj obeh dejavnosti, se je poglabljala v skladu z doseženo stopnjo razvoja. V pripravi na reformo usmerjenega izobraževanja in ob aktivnostih pri pripravi srednjeročnih dokumentov za obdobje 1981 do 1985 pa je postajalo vedno bolj jasno, da v danih družbenoekonomskih razmerah povezanost vzgojno izobraževalne in gospodarske dejavnosti v eno delovno organizacijo zavira razvoj vsake od obeh dejavnosti in delovne organizacije kot celote. Zato je bila dana pobuda za izdelavo elaborata o družbenoekonomski upravičenosti reorganizacije. Zaradi širokih razprav znotraj in zunaj RSC in različnih stališč o najustrenejši obliki nove organiziranosti, se je postopek organiziranja zavlekel vse do danes.

Skoraj petindvajsetletni razvoj in delo pa sta spletla med delavci RSC močne medsebojne vezi tako na poslovnem tehninem področju kakor pri pedagoškem delu, pri

ustvarjanju standarda, predvsem pa vrsto tistih preprostih medsebojnih človeških vezi. Prav zato razmišljajo v vseh novo oblikovanih delovnih organizacijah o nadaljnjem skupnem sodelovanju, ki bo ohranjalo in utrjevalo pridobljene vrednote.

Posebno vprašanje pri novi samoupravni organiziranosti je bilo kam sodi Rudarski praktični pouk?

Drago Šulek: »Da, to je bilo resnično ves čas odprto vprašanje. Po dolgotrajnem usklajevanju je bilo odločeno, da bo ta temeljna organizacija najustrežnejše nadaljevala svoje poslanstvo v proizvodnem okolju. Tako od oktobra 1982 posluje kot tozdr Izobraževanje v Rudniku lignita Velenje.

Pred nami je ponovno vpis v prve letnike srednjega usmerjenega izobraževanja za novo šolsko leto.

Marjeta Primožič: »Na našem Centru srednjih šol v Titovem Velenju, bomo tudi v prihodnjem šolskem letu izobraževali učence v petih usmeritvah, 8 programih oziroma 18 smereh izobraževanja. Izobraževanje bo potekalo v srednji družboslovni šoli, v srednji šoli za elektrokovinarsko in računalniško usmeritev in v srednji rudarski šoli RSC Titovo Velenje. Poleg tega bo izobraževanje v kovinsko predelovalni usmeritvi potekalo še na Muti in v Zrečah. V prihodnjem šolskem letu bomo na naših šolah sprejeli 750 novincev. Učenci se bodo lahko vpisali v dva skrajšana programa in 25 oddelkov srednjega programa.

In koliko učencev boste sprejeli v posamezne programe?

Marjeta Primožič: »V družboslovno jezikovni program bomo sprejeli 60 dijakov. V kovinsko predelovalni usmeritvi pa imamo dva programa in sicer skrajšani program v katerem izobražujemo za obdelovalce kovin in upravljalce strojev. Tu bo prostora za 30 učencev. V srednjem programu kovinarstvo in strojništvo, je prostih mest 180. V elektrotehniški usmeritvi bomo izobraževali v programe elektroenergetike 90 dijakov, v programu računalništvo pa 60 dijakov. V programu računalništvo

bomo letos izobraževali dijake tako za programerske kot računalniške tehnike (lani so se lahko izobraževali le za programerske tehnike). V rudarski usmeritvi bomo v skrajšanem programu za pomočnika rudarja izobraževali 30 dijakov, v srednjem programu za rudarje in rudarske tehnike pa imamo 210 prostih mest. Tudi v prihodnjem šolskem letu bo potekalo pri nas izobraževanje za odrasle. Tise bodo lahko vpisali v skrajšani program in srednji program rudarske usmeritve ter v usmeritev elektroenergetike. Skupno bo 180 prostih mest za odrasle.

Danes boste pripravili srednješolski informativni dan. Bodoče dijake boste seznanili z smermi šolanja in programi. Kaj pa kažejo podatki informativnega vpisa?

Marjeta Primožič: »Podatki so približno enaki kot so bili v preteklem šolskem letu. Morda naj omenim le to, da je po široki akciji REK Velenje za pridobitev kandidatov za izobraževanje v programih rudarske usmeritve že prijavljenih okoli 170 učencev iz širšega slovenskega področja.

Danes ob 9. ali 15. uri pa vabimo učence in starše, ki jih zanima izobraževanje na našem Centru srednjih šol, da se udeležijo informativnega dne, saj jim bo to vsekakor olajšalo odločitev. Seznanili jih bomo z možnostmi vpisa, pogoji vpisa, načinu izobraževanja, s štipendiranjem ter z razlikami med posameznimi programi.

— Kljub temu da je bila ob prehodu na usmerjeno izobraževanje dogovorjena določena delitev dela med vzgojno izobraževalnimi organizacijami v celjski regiji, pa sedaj v Celju odpirajo oddelke elektrone, ki ga imate tudi že na vašem centru. Kako je prišlo do tega?

Drago Šulek: »V šolskih letih 1977/78 in 1978/79 smo v soglasju s Skupnostjo za zaposlovanje zaradi opaznega viška elektrotehnikov šibkega toka med iskalci zaposlitve, zmanjšali obseg vpisa v tehniško in poklicno šolo šibkega toka s skupno štirih na dva oddelka. S to odločitvijo smo dosegli pozitiven premik pri vpisu v elektroenergetiko in kovinarstvo. V šolskem letu

1978/79 pa je tudi Tehniška šola Celje, izključno zaradi pritiskov in želja staršev in brez vsakega soglasja odprla en oddelke tehniške šole šibkega toka. Z uvajanjem novih programov v šolskem letu 1981/82 Tehniški šoli Celje oddelke elektrone ni bil več priznan, zlasti zato, ker ni ustreznih kadrovskih potreb v organizacijah združenega dela. Tehniška šola pa je za leto 1983/84 ponovno brez ustreznega soglasja in zgolj na željo staršev razpisala program elektrone.

Mar ni to podvajanje zmogljivosti?

Drago Šulek: »Elektronika je po materialnih zahtevah eden najdražjih vzgojno izobraževalnih programov, zato je dve šoli na razdalji 25 km težko zagovarjati. Tudi, če trenutno obe šoli razpolagata s potrebno minimalno opremo za pouk elektrone, se bodo materialni problemi pojavili prav kmalu. Zato se sprašujemo, če ni to eno od mnogih zgrešenih vlaganj.

Zahteva po izobraževanju elektrone v Celju ni utemeljena niti s tekočimi, niti z dolgoročnimi kadrovskimi potrebami. Z odpiranjem te nekoliko »elitne« šole pa se rušijo tudi doseženi pozitivni rezultati iz prvih dveh let usmerjenega izobraževanja. Postavlja se nam več vprašanj kot na primer ali gre v tem primeru le za prestižno voljo regijskega središča, ali je potrebno v Celju zapolniti premalo izkoriščene prostorske zmogljivosti tehniške šole, ali pa se je z uvedbo reforme morda pojavil višek pedagoškega kadra, ki mu je potrebno najti zaposlitev. Težko bi verjeli, da so se v celjski in koroški regiji izobraževalne potrebe, ki smo jih določili z mrežo šol, ob vpisu v šolskem letu 1981/82 že toliko spremenile, da je potrebno povečati vpis v elektrone za 67 odstotkov. Ob tem pa ostajajo na pol prazni oddelki v usmeritvah, ki so za razvoj naše družbe kot celote nadvse pomembne (rudarstvo, metalurgija, kmetijstvo). Konec koncev ob tej nelogični potezi izgubljajo predvsem dijaki, saj je veliko vprašanje, če bodo ob koncu šolanja vsi našli tudi ustrezno zaposlitev.

Boris Zakošek

Drago Šulek, direktor Centra srednjih šol

Marjeta Primožič, šolski pedagog

ška dejavnost za vzgojno izobraževalne dejavnosti. Do nadaljnjega poglobljene samoupravne organiziranosti je prišlo ob koncu leta 1978, ko se je v obeh osnovnih dejavnostih izoblikovalo več temeljnih organizacij. Leta 1980 je bilo oblikovanih še nekaj novih temeljnih organizacij. Sedaj pa so se iz nekdanjega Rudarskega šolskega centra izoblikovale tri delovne organizacije in sicer delovna organizacija Elektrokovinarska oprema, delovna organizacija Center srednjih šol in delovna organizacija Inženiring.

O reorganizaciji Rudarskega šolskega centra ter nalogah novo ustanovljene delovne organizacije Center srednjih šol smo se pogovarjali z direktorjem tega centra Dragom Šulekom, in s šolskim pedagogom Marjeto Primožič.

skoraj dve leti in formalno pravno še ni končan, ker čakamo na ugotovitveni sklep registrskega sodišča. Vendar pa so vse nove delovne organizacije že konstituirane in je sklep sodišča le formalnost. Tako tudi Center srednjih šol že posluje samostojno, v novem sestavu, s petimi temeljnimi organizacijami. To so srednja Rudarska šola, (rudarski teoretični pouk), srednja Elektrokovinarska in računalniška šola (elektrokovinarske šole), srednja Družboslovna šola (Gimnazija), srednja Kovinarska šola Muta ter Dom učencev.

— Kakšna pa je bila prava prava razvojna pot Rudarskega šolskega centra?

Drago Šulek: »Industrijska rudarska šola, ki jo je leta 1958 ustanovil Rudnik lignita Velenje, je imela do leta 1963 status obrata oziroma obratunske enote v RLV. Sklep o preoblikovanju industrijske

MLADI PIŠEJO • MLADI PIŠEJO • MLADI

Sneg je res naše zimsko veselje

Vse dolge počitnice smo čakali na sneg. Gledali smo v nebo, zdaj bodo mogoče le začele naletavati snežinke. Pozorno smo poslušali vremensko napoved.

Malo-razočarani smo prve dni pouka po počitnicah zagledali na nebu drobne snežinke. Padale so na zemljo, ki je bila pomrznjena. Snežilo je po presledkih. Snežna odeja je bila visoka, od dvajset do trideset centimetrov. Po podstrešju smo začeli iskati vse potrebno za smučanje in sankanje. Čeprav je zapadel po zimskih počitnicah malo snega vseno veselje. S smučmi smo poteptali sneg in naredili skakalnice. To smo najprej naredili fantje. Tudi za sankalce smo poskrbeli, da so se lahko udobneje sankali. Snežilo je ves teden, zato so nas snežinke malo ovirale, ko smo se peljali navzdol po hribu. Vozili smo slalom in smuk.

raja pa smo tudi skakali. Sneg je bil še mehak, zato so pri zavojih nastale velike jame in malokateri je prišel skozi cilj. Nekega dne sva se s prijateljem sama smučala. Domislil si je, da bi se vozila po eni smučki. Nekaj metrov sva se peljala, potem pa je bil ovinek in sva oba padla. Drugi sem jaz tako nerodno padel, da sem si skoraj izvinil nogo v kolenu. Brez zvinjene noge sem ostal zato, ker se mi je odprl avtomat. Nato sem odšel domov, ker sem bil že pošteno lačen.

Veliko smo se že smučali in veliko se še bomo. Igre na snegu s najbolj zanimive, če je na enem hribu več otrok. Pri tem pa moramo paziti, da se kateremu od prijateljev kaj ne zgodi. Enkrat sem si že izvinil nogo in ne bi rad, da bi si jo še enkrat ali celo zlomil.

Tonči Medved, 6. b
OŠ bratov Letonje Šmartno ob Paki

Pohod na Graško goro

Februarja sem se poleg drugih učencev iz naše šole tudi jaz udeležil tradicionalnega pohoda po poteh XIV. divizije. Ob pol sedmih smo se zbrali pred trgovino. Tu nas je že čakal avtobus, s katerim smo se odpeljali proti Paki pri Titovem Velenju. Tam smo se po kratkem kulturnem programu priključili pohodnikom. Snega je zapadlo kar precej, zato so nam starejši mladinci delali gaz. Hodili smo približno eno uro, preden smo prispeli do vasice, kjer se je ustavila tudi XIV. divizija in nekaj dni počivala. Pod spominsko ploščo smo položili tro-

bojnico, nato pa je sledil kratek kulturni program. Po programu nam je neka tovarišica pripovedovala, kako je bilo, ko je v vas prišla XIV. divizija. Pot nas je nato vodila proti vasi Plešivec. Da bi bil ta pohod še bolj partizanski, smo med potjo zapeli zbrane borbene pesmi. Omeniti moram tudi »strička«, ki se tega pohoda udeležuje že vrsto let. Kljub svojim šestdesetim letom spremlja štirinajsto od Suhorja do Mozirja. Med pohodniki je zelo priljubljen, saj je tudi velik šaljivec. Urin kazalec je kazal na enajst, ko smo prispeli v Plešivec. Najprej smo položili

venec na grob padlih borcev, nato pa so nam učenci iz te šole pripravili kulturni program. Takoj za tem smo odšli k šoli, kjer smo popili čaj. Po kratkem počitku smo krenili dalje proti Graški gori. Pot ni bila dolga, zato smo bili kaj kmalu na vrhu. K spomeniku smo položili venec, vojaški pa so izstrelili častno salvo. Nekaj borcev nas je tudi seznanilo o poteku bitke na tem mestu. Ura

Moja sestra

Moja sestra
erke se uči,
zraven mamica sedi,
pa se hudo jezi,
ker namesto A
napíše erko I.

Milena Maze, 3. a
OŠ KDK

Glej

Glej v daljavi svetli
sonce kot zlato žari
žari in spet ugasne,
ko dan se v noč prevesi.

Glej v dolini tibi
reka prav lahno šumi,
šumi, kot veje v vetru
in svojo pot naprej hiti.

A, glej na dnu srca
spomini se rodijo.
Svetli so kot sonce,
odhitijo kakor reka.

Klanfar Vlasta, 8. a
OŠ Karel Destovnik-Kajuh

je bila dvanajst in čas kosila je bil tu. Vojaški golaž, ki so nam ga pripravili, je bil res okusen. Po kosilu pa smo se poslovili od pohodnikov in se z avtobusom odpeljali domov. Vtisi so bili res nepozabni in mislim, da ni bilo nikomur žal.

Matjaž Kacičnik, 7. r
OŠ bratov Letonje
Šmartno ob Paki

Burja vije

Burja vije preko polja,
jaz pa gledam skozi okna
v zasneženi zimski dan.

Takrat priletela ptica
in prav žalostno zapela
v mrzli beli zimski dan.

Kumer Mihec, 3. a
OŠ KDK

Je molčati zlato?

Je molčati zlato? Je govoriti zlato? Da. Oboje! Toda ne v vsakem primeru. Mnogokrat vidimo napake. S prijatelji, s sosilci sklenemo, da bomo o tem spregovorili na sestanku. Toda kako? Ko preidemo na sestanko pod točko razno, vsi molčimo. Ne upamo si spregovoriti o stvari, ki je vsem znana in vsi vedo, da jo je treba popraviti. Ne. Takrat vi molčimo. To se ne dogaja samo na sestankih, ampak tudi doma, v družini, v šoli, ko si v težavah in si ne upaš stopiti k učitelju in ga zaprositi, da bi ti pomagal.

Takrat naredimo veliko napako, ko molčimo. Darinka Kompan, 7. b
OP KDK

Bencinska kriza

Bencinska kriza,
huda kriza,
Stari in mladi
se z avti vozili bi radi.

Bencina ni,
bencina ne bo,
zato vsi na zdravo kolo!

Medved Igor, 8. a OŠ KDK

Tudi to je šola

Zgodilo se je na pustni torek v drugem razredu. Ze prejšnji dan smo se zmenili, kar bo kdo in seveda smo bili vsi dečki kavboji. V torek smo prišli v šolo in lepo skrili vse pištole pod klopi in pripravili tovarišici presenečenje. Ko je vstopila, smo vsi dečki vstali in začeli pokati s pištolami. Rezultat je bil dosežen, tovarišica je bila zelo presenečena. Toda kmalu je tudi nas čakalo presenečenje! Reditelj je moral pobrati vse pištole in puške ter jih oddati tovarišici. Sedaj smo se zbrali za puške in pištole ter prestali pouk tiho kot miške.

Ob koncu pouka smo dobili naše »orožje« nazaj in morali obljubiti tovarišici, da ne bomo nikoli več upisali kakšne podobne norčije, vsaj njej ne. Tami Gorazd
OŠ KDK

Kdo je zlomil rožo

Bilo je v četrtem razredu, zima je bila. Na ta dan smo imeli pouk popoldan. Odzvonilo je že. Fantje so še vedno

tekali po hodnikih, v razredu pa se je zgodilo nekaj nenavadnega, vsaj za 4. a, ki je dobil to leto v dar sliko, kot najboljši razred na šoli. Igor in Janez ter še nekaj dečkov je metalo kredo in brisače po razredu. Sedela sem v klopi in gledala. V trenutku je naredilo »puf« in lončnica, ki jo je tovarišica imela na omari, je bila na tleh. Ko bi ostala cela, bi bilo vse prav, toda ... Tudi fantje so se pomirili, hrušča in vpitja ni bilo več slišati. Igor in Janez sta odšla po nekaj minutah. Zazeblo jih je, ker je bil sneg, zemlja pa je bila tudi že zmrznjena, zato sta kar s prsti dobivala zemljo. Nekaj sta je prinesla v razred in jo usula v lončnico. Jaz sem vstakla rožo vanjo, toda ta je bila zlomljena! Kaj zdaj? »Palico«, sem zaklicala. Prilomila sem jo k roži in vse skupaj postavila nazaj na omaro.

Komaj smo posedli, že je bila tovarišica v razredu. Opazila je, da nekaj ni v redu. Svoj pogled je ustavila na lončnici. Vprašala je: »Kdo je zlomil rožo?« Bilo je vse tiho. Potem pa jaz: »Tovarišica, roža je bila zlomljena že prej!« »Dobro«, je negotovo dejala. »No, zdaj je na urniku matematika, ne?« je dejala. Vsem nam se je odvalil težak kamen od srca.

Romana Kompan, 8. a
OŠ KDK

Oris

Skrivaj te gledam,
Kostanjevo rjave oči
in prav takšni lasje.

Ognjene kavbojke,
vsak dan ista majica,
takšnega te poznam.

Glej, zdaj si pogledal k meni.
Zardela sem.
Zdaj bom o tebi sanjala še
lepše sanje.

Mira Ostovršnik, 8. b

Podelili Kajuhove bralne značke

Na osnovni šoli Anton Aškerc so pretekli teden slovesno podelili Kajuhove bralne značke. Medse so povabili tudi goste: Franca Šetince, pisatelja knjige Ukradena mladost, ilustratorja te knjige Jožeta Svetina in ukradeno otroka iz naše občine Roziko Vrabčič in Vinka Preložnika. Najprej so pionirji izročili 600 knjig svojim prijateljem iz avstrijske Koroške, ki so jih obiskali na pobudo kluba OZN. Pripravili so lep kulturni

program. Nato je Franc Šetinc spregovoril značkarjem, ki so ga z zanimanjem poslušali in mu postavljali vprašanja. Govoril je o svoji knjigi, ki jo je napisal zato, da ne bi pozabili gorja vojne in usod ukradenih otrok. V knjigi je tudi nekaj avtobiografskega. Pripovedoval jim je tudi o svoji dejavnosti v prostem času — o lovu. Učenci so bili presenečeni, ko je povedal, da je uplenil medveda, na katerega je čakal 23 noči. Ker je bil prvič med

njimi, so mu podarili zbirko Kajuhovih značk. Zatem je Franc Šetinc podelil prizadevnim bralcem značke.

Letos je značko na tej šoli osvojilo 661 učencev. (Vseh učencev na šoli je 834.) 41 učenec pa je dobilo zlato značko, ker so tekmovali vseh osem let. Na koncu je mentorica tovarišica Milena Zdobec dodala še nekaj besed, ki so mlade spodbudile, da bodo še naprej prijatelji branja in lepih knjig.

Pohod na Graško goro

Februarja sem se poleg drugih učencev iz naše šole tudi jaz udeležil tradicionalnega pohoda po poteh XIV. divizije. Ob pol sedmih smo se zbrali pred trgovino. Tu nas je že čakal avto, s katerim smo se odpeljali proti Paki pri Titovem Velenju. Tam smo se po kratkem kulturnem programu priključili pohodnikom. Snega je zapadlo kar precej, zato so nam starejši mladinci delali gaz. Hodili smo približno uro, preden smo prispeli do vasice, kjer se je ustavila tudi XIV. divizija in nekaj dni počivala. Pod spominsko ploščo smo položili trobojnico, nato pa je sledil kratek kulturni program. Po programu nam je neka tovarišica pripovedovala, kako je bilo, ko je v vas prišla XIV. divizija. Pot nas je nato vodila proti vasi Plešivec. Da bi bil ta pohod še bolj partizanski, smo med potjo zapeli znane borbene pesmi. Omeniti moram tudi stričke, ki se tega pohoda udeležuje že vrsto let. Kljub svojim 60. letom spremlja Stiri-

najsto od Suhorja do Mozirja. Med pohodniki je zelo priljubljen, saj je tudi velik šaljivec. Urin kazalec je kazal na enajst, ko smo prispeli v Plešivec. Najprej smo položili venec na grob padlih borcev, nato pa so nam učenci iz te šole pripravili kulturni program. Takoj za tem smo odšli k šoli, kjer smo popili čaj. Po kratkem počitku smo krenili dalje proti Graški gori. Pot ni bila dolga, zato smo bili kaj kmalu na vrhu. K spomeniku smo položili venec, vojaki pa so izstrelili častno salvo. Nekaj borcev nas je tudi seznanilo o poteku bitke na tem mestu. Ura je bila dvanajst in čas kosila je bil tu. Vojaki golaž, ki so nam ga pripravili, je bil res okusen. Pokosilo pa smo se poslovlili od pohodnikov in se z avtobusom odpeljali domov. Vtisi so bili res nepozabni in mislim, da ni bilo nikomur žal.

Matjaž Kačičnik, 7. r.
OŠ bratov Letonje
Smartno ob Paki

Naš kulturni praznik

8. februarja je naš kulturni praznik. Na ta dan se spominjamo našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Kulturni praznik se slavi ves mesec. V Zavodnjah smo ga praznovali v nedeljo. Mene ni bilo, ker sem bila bolna. Ponekod pripravijo tudi gledališke predstave, koncerte in razstave. V naši dvorani se je začela predstava s citirami. Nato je imela naša tovarišica govor. Pripovedovala je o Prešernu. Potem je nastopala Andrejka, za njo pa so nastopili solariji. Zatem so bili na vrsti mladinci. Recitirali so Prešernove pesmi. Za njimi so nastopali pevci, med njimi poje tudi moj oče. Nato je še Koželjnik zaigral na citre, zraven pa sta zapeli Anica in Bernarda. Ker so bili nekateri učenci bolni, je bilo tudi manj točk. Kljub temu je bila proslava lepa. Kmalu sem ozdravela in spet sem lahko šla v šolo. 8. februarja se v šoli nismo nič učili, ampak smo imeli majhno proslavo. Pripravili smo si lep program. Po programu smo se pogovarjali o Francetu Prešernu. Mi pionirji se bomo potrudili, da bo kulturni program vsako leto bogatejši.

Darja Grabner, 3. d
OŠ Zavodnje

Bernarda Meža

Mirka Pernovšek

Dragica Urtelj

Med mladimi bralci

V tem času so po šolah prireditve ob koncu tekmovanj za bralno značko. Mladi bralci se srečujejo s pesniki in pisatelji, ki jim podeljujejo značke. V naši občini osnovnošolci že vrsto let tekmujejo za Kajuhovo bralno značko. Ta knjiga ima gotovo pomembno vlogo pri izobraževanju mladih ljudi.

O tekmovanju so nam pripovedovali nekateri mladi bralci:

BERNARDA MEŽA, 7. razred: Za bralno značko tekmuje že vsa leta. Rada berem. Najraje imam knjige, ki opisujejo partizansko življenje. Od knjig, ki smo jih letos prebrali za bralno značko, mi je bila najbolj všeč Skriti dnevniki pisatelja Leopolda Suhodolčana.

MIRKA PERNOVŠEK, 8. razred: Rada berem resnične zgodbe iz katerih se veliko naučim, spoznam življenje drugih ljudi. Ni vseeno, kakšna je vsebina knjig, ki

jih beremo. Dobro je, če nas knjige spodbujajo k razmišljanju in iskanju odgovorov na razna vprašanja. Zelo všeč mi je knjiga Franca Šetince Ukradena mladost. Pisatelj je bil tudi naš gost na podelitvi bralnih značk in smo ga lahko povprašali o vsem, kar nas je zanimalo.

DRAGICA URTELJ, 8. razred: Tekmuje že od prvega razreda. Najbolj zanimivo je ob koncu tekmovanja, na svečani podelitvi bralnih značk, ko se srečamo s pisatelji in pesniki. V spominu mi je ostalo srečanje s pisateljem Leopoldom Suhodolčanom, ki se mi je tudi podpisal v knjigo Skriti dnevniki. Vse bralne značke imam shranjene na prvi strani albuma.

BOŠTJAN KRIVEC, 4. razred: Rad tekmuje za bralno značko, saj pri tem spoznam veliko novih knjig in pisateljev. V razredu sodelujemo vsi. Prebral sem že vse knjige za letošnje bralno značko. Najbolj všeč so mi bile Dogodivščine vajenca Hlapca. Nekoč

nas je na podelitvi obiskal skladatelj Jakob Jež. Želim si, da bi tudi letos imeli kakšnega zanimivega gosta.

JOŽICA SKOK, 8. razred: Vsa leta že tekmuje za bralno značko. Letos sem dobila zlato Kajuhovo značko, pa pohvalo in knjižno nagrado. Na podelitvi značk smo se s tovarišem Šetincem pogovarjali o njegovi knjigi. Bilo je zelo zanimivo, najbolj pa se mi je vtisnila v spomin njegova pripoved o tem, kako so živeli otroci v taborišču.

PETER VIDMAR, 8. razred: Obiskujem osnovno šolo Karla Destovnika Kajuha, ki nosi ime po velikem partizanskem pesniku. Tudi bralna značka, za katero tekmuje velika večina učencev naše šole, nosi ime po njem. Mislim, da je to zelo dober način, da obujamo spomin nanj. Poleg tega, da preberemo izbrano številko knjig, moramo dobro poznati tudi delo in življenje pesnika Kajuha.

MILENA ŽEVART

Boštjan Krivec

Jožica Skok

Peter Vidmar

Odmevi

Mladina ne spi

Redni bralci tednika Naš čas so prav gotovo v zadnjem časopisu zasledili več člankov iz krajevnih skupnosti Skorno-Florjan. Največ besed je bilo napisanih o domu DPO. Tudi v 7. številki tednika Naš čas smo pisali o tem. Takrat je članek prispeval nov predsednik krajevnih skupnosti Jože Oberč. Med drugim je tudi zapisal, da so si krajanje zadali nalogo „mladino spraviti v življenje“. Kot predsednik OO ZSMS Skorno-Florjan, sem bil nad to izjavo potrt, saj je ravno mladina v letu 1981 naredila pri domu DPO točno 2164 udarniških ur. Ostali krajanje, torej tisti starejši, ki ne sodijo več v mladinsko organizacijo, pa so jih naredili le 76. Poleg tega smo pomagali tudi pri ostalih delovnih akcijah po vsej krajevni skupnosti. Pri gradnji športnega igrišča je mladina naredila okrog 1000 udarniških ur. In potem pravi predsednik krajevnih skupnosti, da bo treba mladino oživiti. Res v preteklem letu nismo več toliko naredili, saj so bila dela prezahtevna, pa smo na pomoč poklicali strokovne kadre. To delo se je vse plačalo, torej udarniško je le mladina naredila največ.

Upam se trditi, da je mladina še vedno pripravljena delati in ne spati na starih lovrih. Vendar da bo imela neko spoštovanje in korist od tega, ne pa, da se čuti zapostavljena. Trdim tudi, da mladina ne spi, saj je voljna delati na vseh področjih.

Zal tovariš Jože Oberč, torej predsednik naše krajevnih skupnosti, ne ve, da je mladina pred leti v mnogo slabših in manjših prostorih prirejala razne zabave oziroma veselice in silvestrovanja, pustovanja, tudi za dan žena smo v čast materam in ženam prirejali veselice. Zdaj se pa govori, da mladina ni v stanju prirediti česa takega. Zato pa je ob otvritvi do-

ma in za pustno soboto poklical na pomoč zasebnega obrtnika, le ta pa se dva delavca za pomoč. Kako naj potem mladinska organizacija začne, kako naj stopi na trdna tla in ve, da je nekaj vredna in da ji nekoč zaupa? Naj še enkrat poudarim, da smo delali pri tem domu in nismo spali. Zdi se mi, da so spali ostali krajanje takrat, ko so bila najtežja fizična dela. Zdaj, ko je dom gotov, pa so se seveda prebudili in „postrani gledajo spečo in nedelavno mladino“. Takrat, ko so bila najtežja dela, smo preko plakatov za delovne akcije obvestili vse krajanje. Toda plakati so „še topli“, bili strgani z oglasnih desek. Zakaj ravno ti plakati, saj npr. za kakšno veselico ostanejo plakati še teden dni ali več po tistem ko je prireditev bila.

Kot sem že omenil, predsednik krajevnih skupnosti žal ne ve, koliko je mladina delala in to takrat ko nismo dobivali še nobene podpore od ostalih DPO. Sicer pa tega ne more vedeti, saj je krajan naše krajevnih skupnosti le dve leti in ne ve za razvoj naše krajevnih skupnosti oziroma mladinske organizacije, v katero sem tudi sam vključen od štirinajstega leta starosti. Letos bom napolnil 27. leto in vem, da je mladina vedno delala. Še enkrat si upam trditi, da mladinska organizacija ne spi na starih lovrih. Zeli si novih, le drugačno besedo in kakšno pohvalo bi lahko dobila od ostalih DPO. No, saj je bila pohvaljena. To pa le takrat, ko so čutili pomoč in so „popihali na žerjavico“, da smo zopet z veseljem delali. Ostali pa so se nam, takšen občutek imam, rogali in smejali.

Torej mladina naše krajevnih skupnosti čaka v upanju, da ji bo kdo le dal priložnost in zaupanje za kakšno prireditev in da ne bo ta dom DPO postal „dom privatni-

kov“, kajti prepričan sem, če je mladinska organizacija bila sposobna z udarniškim delom zgraditi dom DPO v najnapornejši fazi, potem je sposobna prirediti tudi kakšno drugo prireditev.

Iz vsega tega sem se spomnil na star pregovor, ki pravi: „Ko ti drugi postelje posteljo, se je lepo uleči.“

Martin Kusterbanj

Škale

Smučarsko tekmovanje

V nedeljo, 20. februarja, je komisija za šport in rekreacijo v krajevni skupnosti Škale skupaj z OO ZSMS Škale pripravila prvo tekmovanje v sankanju in smučanju za vse krajanje. Tekmovanja ki je potekalo pod geslom „Važno je sodelovati in ne zmagati“, se je udeležilo veliko število sankalcev in smučarjev, ni pa manjkalo tudi navijačev, ki so glasno vzpodbujali nastopajoče.

Prireditelji so se izkazali z dobro organizacijo, lepo vreme pa je še pripomoglo k prijetnemu vzdušju. Ob nastopu sankalcev je bilo precej smeha, saj je marsikdo končal kar v celem snegu. Drugače pa je bilo na veleslalomski progi, ki je bila kar precej zahtevna. Vendar se je krajanje niso prestrašili in tako je tekmovalo kar 96 tekmovalcev.

Smučanje je potekalo v več kategorijah, kjer so bili zmagovalci: mlajši pionirji — Borut Arlič; starejši pionirji — Marjan Šumah; mladinci — Darja Zabukovnik; mladinci — Miran Zabukovnik; članice — Elka Bah; člani Anton Milavžina.

Vsi udeleženci so se strinjali, da je potrebnih še več takšnih tekmovanj, več takšne rekreacije in da bodo naslednje leto zopet prišli.

E. Kumer

Šalek — Gorica

Zadovoljni starši in otroci

Velikokrat otroci v večjih stanovanjskih hišah, zlasti v središču mesta, nimajo kaj početi v prostem času. Poščejo si pač razvedrilo, ki je najbližje in najprej dostopno in mnogokrat so takšne igre lahko zelo nevarne. Da bi se tem problemom vsaj delno izognili, je prav, da mlade čimbolj navajamo in jih usmerjamo k organizirani igri in delu. Seveda lahko pri tem največ pomagajo starši sami in končno tudi hišni sveti, ki so se ponekod že posebej izkazali.

Mednje zanesljivo sodi hišni svet na ulici Veljka Vlahoviča v krajevni skupnosti Šalek-Gorica. Organizirali so hišni svet mladih, jih usmerjali pri njihovem delu in jim nudili vso potrebno pomoč. Tako mladi brez večjih težav uresničujejo prenekatere želje. Omenimo naj samo zbiranje starega papirja s katerim so mladi zaslužili 8.000 dinarjev. Del tega denarja so porabili za zabavo ob novem letu in za dedka

Mraza, ki so jo pripravili v prostorih hišnega sveta.

Zadnja podobna akcija, ki sta jo te dni skupno organizirala hišna sveta stanovanjskih hiš 59—61 in 63—65 za otroke, je bil smučarski tečaj za začetnike. O tem nam je predsednik hišnega sveta Alojz Petrež dejal: „Ker smo želeli naučiti osnove smučanja čimveč otrok, smo skupno organizirali začetniški smučarski tečaj s sosednjim hišnim svetom. Obiskovalo ga je petnajst otrok starih od 6 do 13 let.

Poučevanje je brezplačno vodil smučarski vaditelj Andrej Novak, trajalo pa je šest dni po dve uri. Namen tečaja je bil, da bi se otroci naučili vsaj osnovnih smučarskih veščin, danes pa že vidimo, da je bil tečaj uspešen. Vsi udeleženci bodo prejeli tudi priznanja. To je lep dokaz, da se da marsikaj koristnega postoriti tudi brez denarja, le z dobro voljo posameznikov.“

Tečaja se je udeležila tudi Tanja

Petrež, ki je takole orisala svoje občutke: „Vesela sem, da so organizirali tečaj. Ni mi žal, da sem se ga udeležila. Veliko sem se naučila, saj poprej še hoditi ničem znala na smučkah. Malce preglavice mi je delal le današnji veleslalom, ki smo ga vozili na zaključku tečaja.“

Na zaključku tečaja smo za trenutek zmotili še vaditelja Andreja Novaka, ki je povedal naslednje: „Zelo sem zadovoljen, da je začetniški tečaj uspel in da trud organizatorja ni bil zaman. Otroci so se zelo potrudili in se hitro naučili osnovnih veščin smučanja. To dokazuje tudi današnji veleslalom. Tudi bližnji hrib ob osnovni šoli bratov Mravljak je zelo primeren za začetno smučanje. Žal nam je le, da nimamo kakšne manjše vlečnice, saj bi z njo precej časa prihranili za učenje. Če bodo zimske razmere še ugodne bomo organizirali še nadaljevalni tečaj, zlasti za tiste, ki osnove smučanja že obvladajo.“

M. B.

Alojz Petrež

Tanja Petrež

Andrej Novak

Moški pevski zbor Kajuh

Vabijo nove pevce

Velenjski moški pevski zbor Kajuh vsako leto želi povečati število članov. Zlasti bi radi v svojih vrstah videli mlade člane, seveda pa vabijo tudi starejše pevce. Žal, to nalogo le težko uresničujemo, kot da med občani ni zanimanja za moško zborovsko petje. V pre-

Ob letošnjem kulturnem prazniku je 19 članov zbora prejelo Napotnikova priznanja

Jezikovno razsodišče (89)

Narečje v zbornosti

»Želela bi, da reče Jezikovno razsodišče kako besedo na račun vedno pogostejših narečnih glasovnih posebnosti, ki jih predvsem v radiu in na televiziji vnašajo v jezik novinarji z vseh koncev Slovenije.«

Tudi sami smo že postali pozorni na preizrazito narečno barvanje govorne besede nekaterih novinarjev radija in televizije. Da se narečno izhodišče v govoru večinoma ne da popolnoma izbrisati, je znano. Zlasti stavčna fonetika, ki se je kot otroci navzamemo, še preden znamo prav govoriti, »izdaja« področje, s katerega prihajamo. Tu se le redki popolnoma znebijo prvotnega prizvoka, ta pa nam je skoraj ljubši kakor govorjenje, ki — po Cankarju — razodeva, da njegov tvorec ni od nikoder, iz nobenega slovenskega kraja, ampak iz knjige.

Vendar se nekaterih narečnih stvari lahko znebimo in se jih v zbornem knjižnem govorjenju tudi moramo znebiti. Tako npr. novinar ne bi smel — zlasti če to počne leta in leta — izgovarjati širokih samoglasnikov tam, kjer so pravilni ozki, npr. *kmēta* namesto *kmēta*, kakor pogosto slišimo v oddajah za kmete. Enako je s polglasnikom: ne zametujmo te samobitne knjižne slovenske značilnosti, ne spodrivajmo ga z *e-jem*. Ali pa izgovor t. i. trdega *l* pred smoglasniki *a*, *o*, *u* namesto knjižnega srednjega *l*: tak trdi *l* izgovarjajo v glavnem novinarji iz naših obrobnih narečij, pa tudi tisti, ki jim je materinščina angleščina ali srbohrvaščina ali makedonščina. Ali pa *lj* in *nj* pred samoglasnikom: v knjižni slovenščini sta to po dva glasova, in ne mehka *l* in *n*, kakor ju izgovarjajo v glavnem tisti, ki imajo tudi trdi *l*. — Podobno narečnemu barvanju slovenske knjižne besede je t. i. mednarodno barvanje, tj. izgovor tujk tako, kot jih izgovarjajo v jezikih, iz katerih so prispele k nam: isto je s tujimi imeni, npr. (mīterā) namesto (mīterān). To pa je v bistvu že nov problem, o katerem bi tudi kazalo kdaj spregovoriti.

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovenščino v javni rabi pošiljajte na naslov:

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

teklem dveletnem obdobju so sicer pritegnili v zbor 8 novih pevcev, vendar pa niso vsi ostali. Tudi pri tem zboru se srečujejo s težavami kot sta izmensko delo pevcev in prihodi na vaje glede na to, da so člani različnih krajev občine.

Tudi na zadnjem občnem zboru konec preteklega tedna so dejali, da morajo v tem letu storiti vse, da bi vendarle osvežili zbor. V ta namen naj bi organizirali propagandne koncerte po različnih krajih, še zlasti pa med učenci rudarskega šolskega centra, kjer je veliko mladih fantov. Člani zbora so prepričani, da je med njimi tudi precej dobrih pevcev in da jih vaje ter nastopi ne bodo preveč ohremenjevali. Na občnem zboru so tudi dejali, da bi morali na šolah več pozornosti nameniti učenju slovenske narodne pesmi.

Sicer pa je bilo tudi preteklo dveletno obdobje za Kajuhovce zelo pestro, saj so imeli od zadnjega zbora pred dvema letoma do letošnjega kar 52 nastopov. Za to so porabili, kot so izračunali, 134 ur, na vajah pa so bili v teh dveh letih kar 200 ur. Poprečna udeležba pevcev na vajah je bila 70 %. Morala pa bi biti boljka, so

dejali, če hočejo še pogostejše nastopati. Na zboru so se posebej zahvalili Reku Titovo Velenje, ki je njihov pokrovitelj. Ta jim je v minulem obdobju obilno finančno pomagal. Zahvalili pa so se tudi dosedanjemu predsedniku zbora Alojzu Potrču za njegovo nadvse prizadevno delo v zboru. Alojza Potrča so ponovno izvolili za predsednika.

Tudi v naslednjih dveh letih bo glavna naloga Kajuhovcev pomladiti zbor. Podobno kot v preteklih dveh letih bodo še naprej poskušali uresničiti željo, da bi vsak član pridobil enega novega pevca. Prav tako bodo obogatili svoj program. Organizirali naj bi čimveč nastopov, zlasti po krajevnih skupnostih. Nastopali bodo na različnih praznikih, srečanjih, kot sta občinsko in področno srečanje odraslih pevskih zborov. Zapeli pa bi radi tudi na petkovem kulturnem večeru v Titovem Velenju.

Seveda pa tudi zadnji občni zbor ni minil brez petja, pevci so namreč zapeli nekaj pesmi svojim ženam, katere so povabili na zbor in jim tako s pesmijo čestitali za 8. marec.

S. V.

Jezikovno razsodišče (90)

Izgovor predloga v

»Jezikovno razsodišče je v 83. izjavi povedalo mnenje o pomembni prvini govornega jezika. Vendar VEKANJE, to znamenje polovične jezikovne omikanosti, ki ne loči črke od glasu in ne besede od besedne zveze ali stavka ušesom, ne povzroča nič večjega trpljenja kot UKANJE, kadar to neusmiljeno trga predlog od besede ali kadar nasilno poudarja prav nič poudarjeni u. Čedalje več je namreč bralcev, ki se na vse pretege trudijo izgovarjati ureme, u Evropi, predusem, u lepem ... namesto da bi glasove, kakršne določa norma knjižnega jezika, izgovarjali zlit in naravno.«

Tako naša dopisnica, prizadevna slovenistka in kulturna delavka iz Kranja, Veseli nas, da nas podpira v boju proti vekanju, tj. izgovoru v Ljubljani, v pismu ipd. in prav ji damo tudi, ko se poteguje za izgovor predlogov skupaj z besedo, pred katero stojijo. Vsi slovenski jezikovni priročniki res izrecno zahtevajo izgovor nezloženih predlogov — to sta poleg v še z in k (z različnicama s in h) — skupaj z naslednjo besedo, torej w-Mariboru, w-Ljubljani, z-delom, k-tebi, s-teboj, h-kovaču.

Kakor primeri kažejo, pa imajo ti predlogi (in sploh glas v) glede na glasovno okolje po več oblik (predlog in glas v seveda le v izgovoru). Zlasti pri počasnem govorjenju in v tako imenovanih težko izgovorljivih soglasniških sklopih predlog in glas v izgovarjamo tudi kot u, torej npr. pot-u-temi, predusem, u-redu, ureden, namesto pot-w-temi, predwsem, w-redu, wreden. Seveda tudi takega predloženega u praviloma ne trgamo od naslednje besede. Le če se nam v spontanem pogovoru nenadoma pretirga govorna veriga, tak u običajno samo pred premorem. Rečemo torej lahko tudi: Pot u ... no, kako se že pravi, pot ... Pri predlogih z in k (ter njunih različicah) pa si takega zlogovnega izgovora sploh ne moremo privoščiti; ta dva zmeraj izgovarjamo le z naslonitvijo na naslednjo besedo, ne z oporo na dodani polglasnik.

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovenščino v javni rabi pošiljajte na naslov: JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

Topolšica

Razstava Marjana Vodiška

Že nekaj let je tega, kar se je v Topolšici začel razvijati tudi zdraviliški turizem v obnovljeni stavbi bazena s termalno vodo, kateremu so dogradili še prizidek s kabinami in avlo, kjer po blagodejni kopeli obiskovalci lahko še malo posej in se okrepč.

V bližini bazena je na prisojni strani hrička v dominantni legi hotel Topolšica, kjer se v prijetno urejenih prostorih ob skrbni negi strežnega osebja zadovoljno počutijo zdraviliški gostje, med katerimi so zadnje čase tudi skupine Slovencev iz zamejske Koroške. Da bi pa še bolj popestrili bivanje svojim gostom, so v restavraciji hotela začeli prirejati tudi občasne likovne

razstave v organizaciji domačega kulturno prosvetnega društva, imenovanega po šostanjskem rojaku, legendarnem partizanskem zdravniku dr. Dušanu Mravljaku-Mrožu. Društvo je v počastitev letošnje obletnice Kajuhove smrti tokrat organiziralo že četrto likovno razstavo, na kateri se je s svojimi deli predstavil Marjan Vodišek iz Titovega Velenja. Ob otvoritvi je spregovorila predsednica društva Jana Fenko, nekaj Kajuhovih pesmi pa je občuteno recital Edvard Fenko in tako številnim gostom obudil spomin na šostanjskega rojaka pesnika Kajuha, ki je padel 22. februarja 1944. leta nedaleč od Topolšice.

Fotografirajmo (31)

Portret – zanimiva, a zahtevna tema

Eno najbolj zanimivih področij fotografije je portretiranje. Portret je pač tista prvovrstna tema, kjer boste prav gotovo ustvarjali svoje prve fotografske dosežke, je pa to tudi tema ob kateri se dokazujejo talenti, saj je vendarle najtežje pa tudi najlepše fotografsko delo.

Kako do dobrega portreta?

Vaši prvi negotovi koraki pri snemanju domačih obrazov ali skupinski posnetki so najbrž še zelo daleč od tistega, kar naj bi nudil dober portret. Kar primerjate jih s posnetki priznanih mojstrov, ocenite jih samokritično in videli boste, da bi sami, kljub nekaterim omejitvam, ki jih pred vas postavlja amaterska fotografija, vendarle lahko naredili lepše in zanimivejše posnetke.

Prva, nepremišljena, nemogoča in nepotrebna napaka je tisto togo ali spakujoče poziranje pred fotoaparatom, ki je popolnoma zlagano, kjer se portretiranec trudi, da bi naredil kar »najlepši in najpametnejši« vtis.

Pri snemanju portreta je zato predvsem potrebno ujeti značaj portretiranca. Slika mora pokazati značilno podobo obraza, življenjske poteze, poznan gib rok in morda tudi del okolja, brez katerega vtis ne bi bil popoln.

O tem je potrebno premišljevali, čakati na značilnost in jo obogatiti z lastno izvirno idejo. Fotoapa-

Za posnetke otrok je primerna high-key tehnika

rat postavite na stojalo in se s portretirancem pogovarjajte. Žični sprožilec vam bo tokrat zelo koristil. Neprestano opazovanje objekta skozi iskalo prav gotovo ne more omogočiti takšne pristnosti, kot bi jo potrebovali. Za ustreznejšo osvetlitev uporabite fleš. Pa nikar iz smeri fotoaparata! Ampak oddvojeno, pod kotom, ki bo vaši zamisli najbolj ustrezal. Če imate fotografski dežnik potem bo vaše delo še toliko lažje.

Ko izberete osvetlitev, morate portretu poiskati ustrezno pozno. Izogibajte se posnetkom, kjer je portretiranec obrnjen naravnost v kamero. Mnogo bolje bo, če je obrnjen na eno stran, pa z glavo pogleda preko ramen, kot da bi hotel fotografu nekaj povedati. Tudi na roke ne pozabite. Te dopolnjujejo podobo portreta, njihov položaj pa mora biti zato vsakdanji in nepriljen.

Pomemben je še položaj glave. Glava, ki je nekoliko nagnjena nazaj daje vtis premoči, agresivnosti in odločnosti, pogled navzdol pa vtis skromnosti, meditiranja in žalosti.

Ne pozabite tudi na oči, saj so duša človeka. Zato morajo biti vedno ostre in tudi na usta ne pozabite, ker odkrivajo značaj človeka.

In še nekaj! V smeri pogleda portretiranca naj bo vedno nekaj praznega prostora, ker bo sicer nastal vtis kot da želi glava pasti iz fotografije.

B. Zakošek

Jack London

Zgodba o Keeshu

Priredil in narisal: Alojz Jurca

25 — »Bratje! Kot je bilo ukazano, sva šla po Keeshovi sledi in prebrisano sva hodila, da ne bi Keesh nič vedel. In sredi prvega dne se je lotil velikega medveda. Zelo velik medved je bil.« »Da, ni večjega,« je potrdil Bawn, in povzel: »Vendar medvedu ni bilo do boja, kajti obrnil se je in odtacal po ledu. To sva videla izza obrežnih skal, in medved je šel proti nama in za njim Keesh docela brez strahu.

26 — Osorno je vpil za medvedom in krilil z rokami in silno razgrajal. Tedaj se je medved razjezil, vstal je na zadnjih nogah in zarenčal. A Keesh je šel naravnost nad medveda.« »Saj,« je nadaljeval Bim. »Naravnost nad medveda je šel Keesh, medved ga je hotel zgrabiti in Keesh je bežal. Toda ko je bežal, je spustil kroglico na led. In medved je postal, poduhal kroglico in jo pogoltnil.

27 — In Keesh je bežal in spuščal kroglice na led, in medved jih je goltal. »Možje so vzklkali od začudenja in vzklkali v dvomih, in Ugh-Gluk je odkrito rekel, da ne verjame.« Z lastnimi očmi sva videla,« je potrdil Bim. In Bawn: »Saj, z lastnimi očmi. In to je tako trajalo, dokler se ni medved iznenada zvrnil, kričnil od bolečine in začel s prednjimi šapami divje tolči okoli sebe.«

Uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva

Ali ima res vsakdo pravico do proste izbire zdravnika in zdravstvene organizacije?

V zvezi z izvajanjem Samoupravnega sporazuma o postopku in načinu uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva, je v praksi in v izvedbi toliko problemov in nejasnosti, a nihče neče nič kaj konkretno povedati ali predlagati, da bi se vendarle nekatere stvari oziroma postopki izboljšali, predlagali ali vsaj bolj smotno in življenjsko uredili. Tudi sporov v zvezi z izvajanjem tega sporazuma je vedno več in zato bi bilo pričakovati, da bo kdo izmed za to poklicanih delovnih ljudem nekaj več in po domače povedal, kaj in v čem so njihove pravice, zlasti pa dolžnosti pri uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva. Nisem sicer za to poklican in morda niti ne najbolje „usposobljen“, a menim, da bi vendar mogoče neke stvari oziroma nekatere stvari tudi takole pojasniti, povedati oziroma napisati, da bi bili bolj enostavno delavci seznanjeni o tem, kaj jim pripada in kaj ne.

Ko smo v letu 1980 v naši republiko sprejeli novi Zakon o zdravstvenem varstvu, je bilo povedano, da vnašajo nove določbe vrsto boljših rešitev, ki jasneje opredeljujejo vsebino zdravstvenega varstva ter uveljavljajo in konkretizirajo družbeno-ekonomske odnose med delavci, ki izvajajo zdravstveno varstvo ter drugimi delavci v združenem delu, delovnimi ljudmi in občani, katerih potrebe in interese se zadovoljujejo na področju te pomembne družbene dejavnosti. Rekli smo tudi, da novi zakon določa enotna načela za sistem zdravstvenega varstva in vsebino zdravstvenega varstva, še zlasti pa ureja tudi družbeno-ekonomske odnose med udeleženci svobodne menjave dela, določa urejanje oziroma zagotavljanje pravic do zdravstvenega varstva itd. Ko smo v zvezi s temi ugotovitvami, med drugimi, v zakonu zapisali tudi posebne pogoje dela ter pravice in obveznosti pri izvajanju zdravstvenega varstva, smo zapisali zlasti, da ima vsakdo pravico do proste izbire zdravnika in zdravstvene organizacije. Vendar menim, da moramo zlasti delavcem pojasniti, da ta pravica ni absolutna pravica. Omejena je že s tem, da je zakon zavezal uporabnike (npr. delavce) in druge izvajalce (npr. zdravnike in druge zdravstvene delavce), da

morajo s samoupravnim sporazumom urediti način uveljavljanja pravic do proste izbire zdravnika in zdravstvene organizacije.

Zato moramo delavcem povedati, da smo tak sporazum sprejeli. Sprejeli pa so ga, seveda po svojih izvoljenih delegatih, tudi vsi delavci, torej vsi zaposleni. Ta samoupravni sporazum o postopku in načinu uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva pa se v vsej Sloveniji uporablja že od 1. 7. 1981. Resnici na ljubo je treba reči, da večina delavcev tega sporazuma ne pozna. Sindikati pa tudi niso dosti storili za to, da bi bili njihovi člani neposredno seznanjeni z določili tega sporazuma oziroma z načeli uporabe tega sporazuma v praksi. Nekaj je bilo storjenega le na področju obveščanja preko organizacij združenega dela o tako imenovanem letnem delavcu oziroma o zdravniku, ki odobrava stavež. Sam sporazum pa posebej obravnava uresničevanje pravic do zdravstvenih storitev (v zvezi s tem pa tudi izvajanje zakonske pravice do proste izbire zdravnika oziroma zdravstvene organizacije), na eni strani ter o načinu uveljavljanja denarnih nadomestil in povračil, na drugi strani. Tu pa se še bolj pokaže kako omejena je pravica do proste izbire zdravnika. Uporabniki — delavci imajo zase in za svoje družinske člane pravico do denarnih nadomestil in povračil, kadar koristijo nekatere zdravstvene storitve, vendarle za primer in v primeru, če je (npr. za delavca) časovna zadržanost z dela zaradi bolezni ugotovil zdravnik v zdravstveni enoti, ki deluje v organizaciji združenega dela, kjer delavec dela, zdravnik v zdravstveni organizaciji, ki je sklenila samoupravni sporazum o neposredni svobodni menjavi dela z organizacijo združenega dela, kjer delavec dela, ali pa izbrani zdravnik (pri tem ni zapisano, če gre za izbranega zdravnika po delavcu).

Torej delavec, ki hoče dobiti bolniško oziroma nadomestilo za čas zadržanosti z dela zaradi bolezni, mora obvezno k takemu zdravniku, ki je edini pristojen za odobritev bolniškega staleža. T.e., če delavec zbolí zunaj svojega prebivališča oziroma zaposlitve (najbrž pa tudi izven sedeža zdrav-

nika, ki mu edini lahko odobri stalež!) in ne more do tega zdravnika, lahko išče zdravniško pomoč pri zdravniku v najbližji zdravstveni organizaciji (najbrž je mišljeno — čeprav ni zapisano — v tistem najbližjem zdravstvenem domu kraja, kjer je zbolel). Če bo ta zdravnik menil, da je delavec toliko bolan, da je opravljeno v bolniški — pa mora delavec sam v treh dneh obvestiti o tem tistega zdravnika, ki je njegov „pristojni zdravnik“ za odobritev časovne zadržanosti z dela. Rok in način sporočanja sta tu dokaj vprašljiva.

Sicer pa sporazum ne govori o nobenih sankcijah, kaj se namreč zgodi, če delavec te obveze ne izpolni. Tudi ne vemo, kaj je v primeru, če delavec iz objektivnih razlogov v roku treh dni sam ne more nič sporočiti, a drugi zanj in v njegovem imenu nič ne storijo (lahko se zgodi, da je delavec več dni v nezvesti, je npr. v umobolnici, a sicer je samski in nima nikogar). Ne vem zakaj ne bi tu vendar nekaj naložili zdravniku oziroma zdravstveni organizaciji, ki prvi nudi zdravniško pomoč, saj končno tudi nekaj zaračuna in dobi ali pa ne dobi plačano. Še bolj pa je nejasno določilo sporazuma, ko v zvezi s to zahtevo še nadalje določa, da zdravnik, ki dobi tako sporočilo „na podlagi dokumentacije ali kasnejšega pregleda, ugotovi upravičenost do delavčeve odsotnosti z dela zaradi bolezni“. Pri sodišču je največ sporov ravno zaradi teh nejasnosti določil. Saj ni jasno, kako in na kak način naj pride zdravstvena dokumentacija od enega do drugega zdravnika, ki naj odobri bolniško. Tako navadno to zahtevamo kar od delavca. Delavec pa redkokdaj dobi tako zdravstveno dokumentacijo v roke. Vse to še bolj govori v prid temu, da bi moral prvi zdravnik ali zdravstvena organizacija drugemu sporočiti v treh dneh zadržek za delavca in takoj ali pa pozneje poslati še vso zdravniško dokumentacijo.

Delovna organizacija ali pa sindikat pa tako lahko predlagata zdravniškemu konziliju, da ugotovi dejansko stanje, če dvomi v navedbe oziroma v dokumentacijo, ki jo je pripravil zdravnik zunaj kraja delavčevega prebivališča ali zaposlitve. Če pa upoštevam, da je v Zakonu o zdrav-

stvenem varstvu (čl. 102) zapisano, da zdravniki izvajajo zdravstveno varstvo po načelih sodobne medicinske in druge znanosti, po preizkušeni medicinski doktrini ter po načelih enotnosti medicine s preventivnega, kurativnega in socialno medicinskega vidika, ob upoštevanju etičnih meril samoupravnih socialističnih družb ter po načelih kodeksa etike zdravstvenih delavcev, pa sploh ne razumem, kako lahko sploh pride do tega, da en zdravnik ali konzilij smatra, da je določen delavec upravičen do bolniške, drugi zdravnik ali zdravniški konzilij pa meni, da bolniška ni bila potrebna.

Tako pridemo včasih tudi sodniki v dokaj kočljiv položaj, ko ne vemo, kateri zdravnik ni povsem ravnal v skladu z zakonom, kaj šele s kodeksom etike zdravstvenega delavca. To še zlasti takrat, ko dodatno zaslišimo izvedenca iz medicinske stroke, ki pa najraje pove, da sta oba zdravnika imela prav! Vendar moram tudi tu ponovno zapisati, da se nekateri zdravniki na območju celjske regije ne držijo niti določil že navedenega samoupravnega sporazuma o postopku in načinu uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva.

Tako nudijo zdravniško pomoč (ki sploh ni bila nujna) delavcem, ki niso zboleli zunaj kraja svojega prebivališča in celo takim, ki bi z lahkoto šli do zdravnika, ki je pooblaščen ugotavljati delavčovo časovno delovno nezmožnost. Zato moramo delavcem, ki se tega radi poslužujejo in ki zlasti radi menjajo zdravnika za to, da pač pridejo do bolniške, povedati, da tvegajo ne samo to, da ne bodo dobili nadomestilo, ampak tudi to, da se bo utegnili šteti, da so neopravičeno izostali z dela.

Zdravnikom, zlasti na terenu, pa polagamo na srce, naj vendar z nespoštovanjem samoupravnega sporazuma in zlasti sporazuma o svobodni menjavi dela, ne zavajajo delavcev in jih s tem po nepotrebnem ne napeljujejo na to, da ne iščejo pravic v osnovni in pristojni zdravstveni organizaciji oziroma pri zdravniku, ki je pooblaščen ugotavljati delavčovo časovno delovno nezmožnost.

Če smo vsi dolžni spoštovati to, kar je zapisano v ustavi in zakonu, pa smo zlasti in še posebej dolžni

spoštovati družbene dogovore ali samoupravne sporazume. To je tudi v okviru spoštovanja načel morale samoupravne socialistične družbe. Tako bomo najbrž vsak po svoje tudi pridodali nekaj skromnega k naši splošni stabilizaciji. Zavedati se moramo, da je pravica do svobodne izbire zdrav-

nika okrnjena predvsem zato, ker je to v dobro in korist našega delovnega človeka. Seveda za vsakega tistega, ki dobro misli in pošteno dela ter ravna pri uveljavljanju pravic iz zdravstvenega varstva.

Pis: Edvard Centrih

Titovo Velenje

Filmsko gledališče v marcu

7. 3. — PUSTITE MOJO LJUBEZEN

— britansko-kanadski. drama. Režija: Peter Collinson
Vloge: Oliver Reed, Susan George, John Ireland

To je napeta drama o smislu nasilja in slepe uporabe sile v reševanju ljudskih odnosov.

Frank se je vrnil v mesto. potem, ko je zaslužil veliko vsoto denarja. da bi se lahko oženil s svojim dekletom. Dekle pa je odšlo z nekim bogatejšim. Med nekimi pretepmi je dobil močan udarec v glavo in tako omotičen jo je šel iskat. Med prepričanjem z njo je streljal na policaja. Primer je zaupal Wilsonu, poštenemu policaju, ki je pretresen nad nasiljem in brutalnostjo moderne policije. To je tudi njegov zadnji primer, saj je bil imel samo še en dan službe...

14. 3. — VROČICA SOBOTNE NOČI

— ameriški. disco drama. Režija: John Badham
Vloge: John Travolta, Karen Lynn Gorney
GRAMMY ZA GLASBO!

Disco film, ki želi biti tudi kritičen pogled na socialno neenakost in pokazati, da le osebe izkušnje lahko človeka oplemenitijo. Odlična glasba, ples in seveda v tem filmu novorojena zvezda, simbol discomanije in začetnik travoltizma — obnašanje in življenje mladine v osemdesetih letih.

21. 3. — V VRTINCU

— ameriški. zgodovinska saga. Režija: Victor Fleming

Vloge: Vivien Leigh, Olivia de Havilland, Clark Gable
Dobitnik desetih oscarjev v letu 1939!

Film je ena največjih uspešnic v zgodovini filma. Nastal je leta 1938, a gledalce privablja kot prvič. Narejen je bil po romanu pisateljice Margaret Mitchell, ki je v njem opisala svoj rodni jug in spremembe, ki jih je prinesla vojna med severom in jugom. Junakinja Scarlett O'Hara je nosilka dogajanja z zgodovinskimi spopadi in z lastno usodo.

28. 3. — TESSA — ČISTA ŽENSKA

— FRANCOSKO — BRITANSKI. ljubezenska drama. Režija: Roman Polanski

Vloge: Nastassia Kinski, Peter Firth, Leigh Lawson

TRIJE OSCARJI leta 1979. DVA ZLATA GLOBUSA leta 1979. tri nagrade CESAR leta 1979. FEST leta 1980.

Ekranizacija klasičnega romana Thomasa Hardyja Tessa iz družine d'Urberville.

Anglija koncem prejšnjega stoletja. Pijanec John Durbeyfield verjame, da je potomec plemiške družine d'Urberville, zato pošlje svojo lepo hčer Tesso, da obišče plemeniče sorodnike. Alanu d'Urberville je bila sorodnica všeč in jo je zapeljal. To pa je za vedno zapeljalo usodo mlade Tesse, saj ji je vzel ljubezen človeka, ki ga je kasneje ljubila in pripelje do krvavega zločina.

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek in petek, 3., 4. 3. ob 18. in 20. uri:
ZMAJ IZ ARIZONE — hongkonški. kung fu. V gl. vlogi: Billy Chong
PETEK, 4. 3. ob 10. uri OBRAČUN PRI BLAGOVNI HIŠI — francoska komedija. V gl. vlogi: bratje Galabreu
Sobota, in nedelja, 5., 6. 3. ob 18. in 20. uri:
OBRAČUN PRI BLAGOVNI

FILMSKO GLEDALIŠČE V DOMU KULTURE

Ponedeljek, 7. 3. ob 20. uri:
PUSTITE MOJO LJUBEZEN — britansko-kanadski. drama. V gl. vlogi: Oliver Reed

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 5. 3. ob 20. uri:
LILI MARLEEN — nemški. vojni. drama. V gl. vlogi: Hanna Schygulla
Nedelja, 6. 3. ob 17.30 in 19.30

Iz filma Obračun pri blagovni hiši.

HIŠI — francoski. komedija. V gl. vlogi: bratje Galabreu
Ponedeljek, in torek, 7., 8. 3. ob 18. in 20. uri:

NORČJE GOSPE ELODIE — francoski. erotični. V gl. vlogi: Marcha Grant

sreda, 9. 3. ob 18. in 20. uri:
PUSTITE MOJO LJUBEZEN — britansko-kanadski. drama. V gl. vlogi: Oliver Reed

DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 3. 3. ob 20. uri:
PREDSTAVA ODPADE!

ZMAJ IZ ARIZONE — hongkonški. kung fu. V gl. vlogi: Billy Chong
Ponedeljek, 7. 3. ob 19.30

OBRAČUN PRI BLAGOVNI HIŠI — francoski. komedija. V gl. vlogi: bratje Galabreu
Sreda, 9. 3. ob 19.30

NORČJE GOSPE ELODIE — francoski. erotični. V gl. vlogi: Marcha Grant

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 4. 3. ob 19. uri:
PREDSTAVA ODPADE!
Torek, 8. 3. ob 19. uri:
OBRAČUN PRI BLAGOVNI HIŠI — francoski. komedija. V gl. vlogi: bratje Galabreu

TITOVO VELENJE — RDEČA DVORANA,
DNE 6. MARCA OB 19. URI

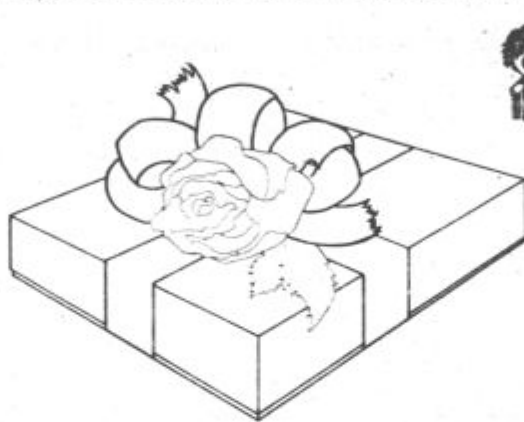
VAŠE DARILO
OB DNEVU ŽENA!

PODARITE ŽENAM KOMPASOVO ZABAVNO — HUMORISTIČNO PRIREDITEV

ZABAVALI VAS BODO:

ANDREJ ŠIFRER z izborom pesmi nove plošče NOVE PRAVLJICE, MILOVAN ILIČ-MINIMAX — znani beograjski humorist — z jugohumorjem,
DVANAJSTO NADSTROPJE, TOF, RIFLE, MARTA in MAJA, s posebnim MOPED SHOWOM za mopedistke,
OBČINSKI SVETNIK JOSEF ŠVEJK, za svetnice,
KOMPAS in NEDELJSKI DNEVNIK z nagradno igro in presenečenjem
PLESNA SKUPINA KRIK

KOMPASOVA ZABAVNO-HUMORISTIČNA PRIREDITEV

Mednarodni praznik žena praznujemo na več načinov. Letos, v letu varčevanja, smo se odločili poručiti vam ne le zanimiv, temveč tudi izredno pester, zabaven in poceni način praznovanja. Dovolite nam, da z našim: „VAŠE DARILO OB DNEVU ŽENA“ svetujemo vsem, ki bi radi obdarili žene: „PODARITE KOMPASOVO ZABAVNO — HUMORISTIČNO PRIREDITEV!“

Predprodaja vstopnic je v RDEČI DVORANI v Titovem Velenju. OO sindikatov za zaključene skupine odobravamo popustel!

KOLEDAR

Četrtek, 3. marca — Janja
Petek, 4. marca — Kazimir
Sobota, 5. marca — Janez
Nedelja, 6. marca — Danica
Ponedeljek, 7. marca — Felicina
Torek, 8. marca — Dan žena
Sreda, 9. marca — Frančiška

MALI OGLASI

TAKOJ ZAPOSIM priučenega ali PK obdelovalca lesa (strugarja, mizarja ipd. . .) Dolejši, les, plastika Titovo Velenje, Žarova 24, Telefon 851-371.

SPREJMEM dve dekleti, ali mirna zakonca brez otrok na stanovanje. Pisne ponudbe pošljite na upravo Našega Časa pod šifro „Poštenost“.

UGODNO PROdam Zastavo 101. Saleška 16, II. nadstropje pri Vrtovec, Titovo Velenje.

PROdam MOTOR ZA ČOLN, Tomos 4,5 rabljen eno sezono, Repnik Irena, telefon 891-100.

PROdam otroško zibelko, posteljico, hojico (okroglo) „chico“ stolček ter pasove za hojo in nošenje otroka. Pokličite po telefonu 850-037 dopoldne.

PROdam zastavo 101, letnik 1978, registrirano do januarja 1984. Pokličite po telefonu 850-037 dopoldan.

HITRO IN KVALITETNO opravljamo dela elektroinstalacij in zidarstva (notranje omete — strojno). Dela izvajamo za družbeni in privatni sektor z materialom ali brez. Elektroinstalacije Končič, Jenkova 6, Titovo Velenje.

PROdam več vrst trsnih sadik. Kovačič, Mali vrh 73 a, Šmartno ob Paki.

PROdam HLADILNIK KONČAR 180 I, skoraj nov, otroško posteljo, voziček s sedežem, nahrbtnik za nošenje otroka. Janez Rak, Trg Edvarda Kardelja 1A/8, Titovo Velenje.

PROdam POHIŠTVO ZA DNEVNO SOBO (kavč + dva fotelja + klubska miza) Cena po dogovoru, ogled popoldne. Vida Koprivnik, Prešernova 12, Titovo Velenje.

Hotel Paka V ponedeljek, 7. marca, bo odprt od 20. — 24. ure

DISCO RDEČA VRTNICA ZA DAN ŽENA
Potrebna rezervacija

GIBANJE PREBIVALSTVA

MATIČNI URAD VELENJE

Poroke:

Dušan ŠTIMAC, roj. 1959, študent iz Titovega Velenja in Irena FONTANOT, roj. 1961, študentka iz Kopra; Vinko JUVAN, roj. 1962, ključavničar iz Podkrajja pri Titovem Velenju in Dušana KNEZ, roj. 1960, prodajalka iz Titovega Velenja; Vančo TIMOV, roj. 1960, rudar iz Titovega Velenja in Milka STOŠIČ, roj. 1956, delavka iz Titovega Velenja.

Smrti:

Jožefa JUS, upokojenka iz Podgorja 23, roj. 1895.

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Poroke:

Franc KURNIK, roj. 1956, skladnik, Skorno pri Šoštanju 59 in Magda GODEC, roj. 1963, saldakontist, Florjan pri Šoštanju 7/c; Bogdan URH, roj. 1961, zunanji

PROdam STEREO KASETNI RADIO, Telefon 851-100 int. 417 Lesjak.

ZA VAŠ OPEL, Ford, Mercedes, traktor, . . . in obnavljamo zavorne obloge. AVTO-SERVIS JAKOPEC Tel. 850-745.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 3. marca — dr. Hraštnikova (dnevna), dr. Koren (nočni).

Petek, 4. marca — dr. Žičkar (dnevni), dr. Prenc (nočni).

Sobota, 5. marca — dr. Pustovrh (dnevni), dr. Natek (nočni).

Nedelja, 6. marca — dr. Pustovrh (dnevni), dr. Natek (nočni).

Ponedeljek, 7. marca — dr. Zupančič (dnevni), dr. Grošelj (nočni).

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 3. marca — dr. Stupar.

Petek, 4. marca — dr. Menih.

Sobota, 5. marca — dr. Menih.

Nedelja, 6. marca — dr. Menih.

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Titovo Velenje, sicer v pripravljenosti na domu:

Sobota, 5. marca — dr. Gorogranc, Cesta X/29, Titovo Velenje

Nedelja, 6. marca — dr. Gorogranc, Cesta X/29, Titovo Velenje.

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka 4. marca do nedelje, 6. marca — Peter Rihterič, dipl. vet., Prešernov trg 7, Šoštanj, telefon 881-143.

Od ponedeljka, 7. marca do četrтка, 10. marca — Franc Blatnik, dipl. vet., Prešernova 22/e, Titovo Velenje, telefon 852-253.

trgovski referent, Topolšica 161 in Anica BRODNIK, roj. 1962, administratorka, Gaberke 57.

Smrti:

Janez ČREPINŠEK, soc. podpiranec, Konjsko 2, star 78 let; Ana KUMER, gospodinja, Sv. Florjan pri Šoštanju 41, stara 76 let; Neža MEH, kmečka upokojenka, Ravne 40, stara 82 let; Ivan PRISLAN, starostni upokojenec, Melič 2, star 80 let; Jožef SANDA, starostni upokojenec, Kasaze 85, star 62 let; Ana VASILJEV, gospodinja, Pančevo, ulica JNA 3, stara 72 let; Franc PLATOVSKEK, starostni upokojenec, Celje, Vrnčeva 25/d, stara 60 let; Marija JESENKO, inv. upokojenka, Šmarje pri Jelšah 40, stara 53 let; Frančiška Velikonje, starostna upokojenka, Titovo Velenje, Tavčarjeva 3, stara 82 let; Jožefa BOŽNIK, družinska upokojenka, Lokrovec 34, stara 56 let; Andrej LESJAK, starostni upokojenec, Ravne 1, star 84 let.

V Šoštanju Gradis pospešeno gradi nov blok katerega investitor so Termoelektrarne Šoštanj. V bloku bo 32 stanovanj, dokončan pa naj bi bil septembra letos.

Hotel Paka
Titovo Velenje

vas vabi za dan žena

NA PLES

v soboto, 5. marca, od 20. do 24. ure.

Igral bo ansambel **UTRIP**.

DO EKO TITOVO VELENJE

(v registracijskem postopku)

DSSS

Po sklepu DS TOZD Tehnološka oprema in razpisne komisije

razpisujemo

prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

DIREKTOR TOZD TEHNOLOŠKA OPREMA

Pogoji za sprejem in imenovanje:

- visoka ali višja izobrazba tehniške, organizacijske ali ekonomske tehniške smeri,
- 5 let delovnih izkušenj pri enakih ali podobnih delih,
- ustvarjalnost na gospodarskem in samoupravnem področju.

Mandatna doba traja 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na: Kadrovsko-socialno službo DO EKO, Titovo Velenje, Prežihova 1 z oznako „za razpisno komisijo“.

Rok za prijavo je 15 dni od dneva objave razpisa.

Srečno!

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Izvršilni odbor delavskega sveta

objavlja

zaradi nadomestitve, prosta dela in naloge

VODJE GOSPODARSKEGA SEKTORJA

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

- diplomirani ekonomist in
 - 3 leta delovnih izkušenj
- Sklenitev delovnega razmerja je za nedoločen čas, poskusna doba traja 90 dni. Prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, Vodnikova 1, 63320 Titovo Velenje. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 15 dneh po poteku objavljenega roka.

TGP PAKA VELENJE
TOZD RDEČA DVORANA

Prيره ob dnevu žena

**ZABAVNO
PRIREDITEV
S PLESOM**

V Rdeči dvorani, 11. marca, s pričetkom ob 20.30.

Igral bo plesni orkester RTV Ljubljana pod vodstvom Jožeta Privška. Pela bosta Moni Kovačič in Oto Pesner. Za ženske brezplačen vstop.

Rezervirajte si pravočasno vstopnice. Prodajajo jih od danes dalje v Rdeči dvorani od 7. do 15. ure.

PLESNI KLUB
TITOVO VELENJE

Dom učencev, Efenkova 61

vpisuje v plesne tečaje s pričetki:

ZAČETNI: sobota, 19. 3. ob 18.30

ZAČETNI ROCK'N ROLL: torek, 15. 3. ob 30. uri

TEČAJI ZA STAREJŠE: nedelja, 20. 3. ob 19.30

Plesalke in plesalce nad 15 let vabimo k vpisu v skupini za ŠPORTNI PLES (ponedeljek, 14. 3. ob 19. uri) in REVIJSKI (moderni) PLES (četrtek, 17. 3. ob 19. uri).

Tečaji bodo potekali v prostorih Plesnega kluba, Dom učencev, Efenkova 61. Informacije lahko dobite vsak ponedeljek, torek in sredo od 19. do 20. ure v prostorih kluba.

Razpisna komisija
pri svetu

Center za socialno delo v ustanavljanju Titovo Velenje, Kidričeva 23

razpisuje dela in naloge

individualnega poslovnega
organa — DIREKTORJA

za štiri leta.

Kandidat mora poleg splošnih, z zakonom predpisanih pogojev, izpolnjevati še naslednje:

- da ima visoko strokovno izobrazbo socialne, sociološke ali psihološke smeri in najmanj tri leta delovnih izkušenj na samostojnih delih in nalogah, ali višjo strokovno izobrazbo navedenih smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj na samostojnih delih in nalogah;
- da ima opravljen strokovni izpit;
- da je družbenopolitično aktiven in ima pozitiven odnos do družbene lastnine in samoupravljanja.

Prijave z dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Center za socialno delo v ustanavljanju Titovo Velenje, Kidričeva 23, z oznako „ZA RAZPISNO KOMISIJO“. Kandidati bodo obveščeni v 30 dneh.

ZAHVALA
OB BOLEČI IZGUBI DRAGEGA MOŽA. OČETA. STAREGA OČETA
IN BRATA

Jerneja Hliša

iz Gaberke

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli sožalje in darovali cvetje, ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala dr. Lazru za dolgoletno zdravljenje na domu, gasilskim društvom, društvu upokojencev, govornikom, pevcem, rudarski godbi in duhovniku za opravljen obred.

Zahvala velja tudi sodelavcem REK. Gorenje-TOZD Plastika, Elkoj in Merx.

Zalujoči: žena Ivanka, sin Janez, hčerke Majda, Milena, Cvetka in Anica z družinami ter sestra Angela.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega očeta, starega očeta in praočeta

Alojza Uršiča

rud. upokojenca
16. 6. 1895 14. 2. 1983

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečeno sožalje ter pomoč v najtežjih trenutkih.

Posebej se zahvaljujemo DO REK, rudarski godbi, pevcem, duhovniku in govornikom. Zahvaljujemo se tudi dr. Sonji Šifer za zdravljenje. Hvala vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: hčerki Milka in Greta ter vnuki z družinami.

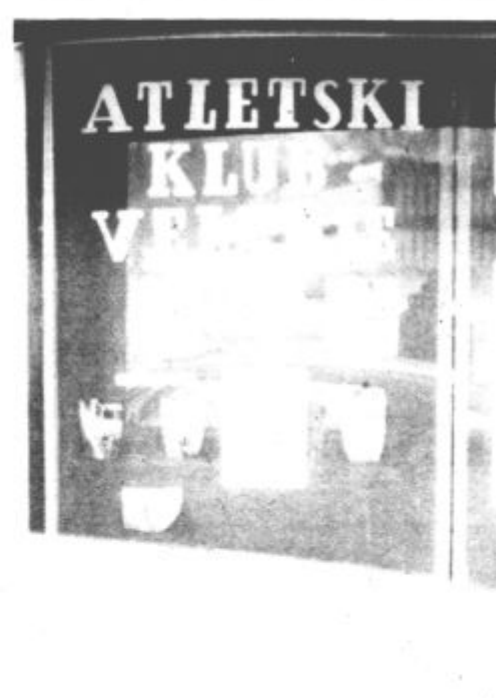
USPEŠNE KUPČIJE — Kljub neugodnemu zimskemu vremenu je bilo na nedeljskem avtomobilskem sejmu pred Rdečo dvorano zelo živahno. Kupcev je bilo precej in »firbcev« še več. Cene povprečne, pa tudi zasoljene. Najcenejša je bila Diana, najdražji Golf, od večjih avtomobilov pa kupce še vedno odganjajo boni.

USPEŠNO TEKMOVANJE — Proizadevni delavci pri smučarsko-skakalnem klubu na Ljubnem so v soboto uspešno pripravili državno prvenstvo za mlajše mladince. S tem tekmovanjem so počastili tudi 40-letnico smučarskih skokov v tem kraju in so na uvodni svečanosti obudili spomine na prehojeno pot. Zmagal je Škerjanc (Triglav), Velenčan Izток Golob pa je bil osmi.

MATERINSKA LJUBEZEN — Konjereje smo v preteklosti dokaj zanemarili in jo šele v zadnjem času znova pospešeno razvijamo. Zahtevnega dela se ne da opraviti preko noči, majhna žrebička in skrbna mati pa bi lahko marsikomu vzbudili veselje do konjereje. Ob tem je seveda res, da je takšnih priložnosti še vedno bolj malo.

SPROTNO OBVEŠČANJE — Propagandisti v velenjskem atletskem klubu spijo že krepko leto dni. To lahko sklepamo, ki v oglasni deski na Rudarski cesti »bledijo« že od leta 1981. Sicer pa to ni nič presenetljivega, če upoštevamo, da tudi v samem klubu dremljejo.

Občinski prvaki

Smučanje

Občinsko prvenstvo

Zvezi telesnokulturnih organizacij občine Velenje se je za občinsko prvenstvo osnovnih in srednjih šol prijavilo kar 280 tekmovalcev. Smučarski klub iz Titovega Velenja je občinsko prvenstvo v veleslalomu odlično organiziral na dobro pripravljeni progi Lahovnica na Golteh. V lepem sončnem vremenu v petek, 25. februarja, smo videli dobre nastope najboljših cicibanov in cicibanov, pa tudi pionir in pionirjev, medtem ko velja za mladince skromnejša udeležba.

Prvi so štartali najmlajši tekmovalci in dosegli dobre izide, med katerimi velja omeniti Kacovo, Zagorčnik, sestre Kemperle in Ravterja ter Košiča. Med pionirji pa je najboljši čas dosegla Silovska, pa tudi Zormanova je bila solidna. Za cicibanske vrste pa je bila tekma tudi dobra preizkušnja pred republiškim prvenstvom, ki bo 5. in 6. marca na Golteh.

REZULTATI: Mlajše cicibanke: 1. Mateja Kac (BR 58.61, 4. Melita Andreja Gomboc (BR) 58.61, 4. Melita

Rant (BM) 59.67, 5. Petra Krajnc (BM) 1.04.49, 6. Monika Svoljšak (VV) 1.07.08. (16 prijavljenih), **mlajši cicibani:** 1. Uroš Zagorčnik (BM) 49.62, 2. Sergej Šalamon (VV) 49.77, 3. Uroš Prelog (GS) 50.54, 4. Bogataj Uroš (GS) 51.68, 5. Andrej Kos (AA) 52.30, 6. Boštjan Anderlič (BM) 53.19, (20 prijavljenih), **Starejše cicibanke:** 1. Jerneja Kemperle (GS) 46.88, 2. Darja Ravnjak (BR) 47.05, 3. Vesna Toplak (BR) 47.81, 4. Vojka Zagožen (BM) 51.11, 5. Urška Peršič (BL) 53.71, 6. Zagožen Mojca (BM) 53.92 (20 prijavljenih), **Starejši cicibani:** 1. Miran Ravter (AA) 41.22, 2. Matej Košič (AA) 41.26, 3. Tomo Goršek (BM) 42.71, 4. Jani Živko (BM) 42.96, 5. Gašper Suhadolnik (BM) 44.11, 6. Matjaž Simončič (BM) 44.89 (30 prijavljenih), **mlajši pionirke:** 1. Romana Zorman (GS) 40.81, 2. Irma Šlutej (AA) 45.72, 3. Alenka Toplak (BR) 47.04, 4. Jana Črešnik (GS) 48.88, 5. Jelena Stevančević (KDK) 50.40, 6. Darja Turk (KDK) 51.06 (26 prijavljenih), **mlajši pionirji:** 1. Robi Ravnjak (BR) 40.39, 2. Matej Mejovšek (MPT) 41.43,

3. Nikolaj Bogataj (GS) 41.66, 4. Roman Tamše (GS) 43.31, 5. Matej Krajnc (BL) 43.71, 6. Mitja Trampuš (GS) 44.03 (29 prijavljenih), **starejše pionirke:** 1. Saša Silovšek (VV) 38.63, 2. Mojca Pusovnik (BR) 40.93, 3. Tanja Bole (BL) 42.86, 4. Franja Rudnik (BL) 44.42, 5. Gordana Miletič (GS) 45.80, 6. Mojca Grušovnik (MPT) 48.54, (27 prijavljenih), **starejši pionirji:** 1. Bojan Silovšek (VV) 41.24, 2. Boštjan Blagotinšek (AA) 42.24, 3. Sandi Šmerc (GS) 42.55, 4. Gregor Verbuč (GS) 5. Simon Klanfer (MPT) 43.54, 6. Dalibor Kljun, (VV) 43.71 (30 prijavljenih), **mlajše mladinke:** 1. Polona Cesar (Gimn.) 45.58, 2. Mojca Erhart (EKŠ) 51.78, (5 prijavljenih), **starejše mladinke:** 1. Simona Goršek (Gimn.) 45.80, 2. Karmen Kramer (Gimn.) 50.76, 3. Tatjana Pečovnik (Gimn.) 51.24, (5 prijavljenih), **mlajši mladinci:** 1. Tomaž Potočnik (EKŠ) 38.22, 2. Janez Bijol (EKŠ) 38.37, 3. Bojan Hercog (EKŠ) 38.68, 4. Aleš Pušnik (EKŠ) 38.84, 5. Jure Cirar (EKŠ) 39.05, 6. Izotk Camlek 39.39, (15 prijavljenih), **starejši mladinci:** 1. Sašo Krajnc (EKŠ) 37.20, 2. Aleš Ževart (Gimn.) 38.98, 3. Samo Goršek (EKŠ) 40.77, 4. Matej Hofinger (EKŠ) 41.70, 5. Rok Preložnik (Gimn.) 42.40, 6. Borut Krajnc (EKŠ) 43.22, (6 prijavljenih).

IZJAVE ZMAGOVALCEV

Mateja Kac: »Res si nisem mislila, da bom prva. Na šolskem tekmovanju sem bila tretja, ker sem imela slabo namazane smuči. Sedaj sem se včlanila v klub.«

Uroš Zagorčnik: »Pri treh letih sem že začel smučati. Zelo sem vesel te zmage.«

Jerneja Kemperle: »S časom nisem zadovoljna, z mestom pa zelo. Proga je bila lahka. Pripravljam se na republiško prvenstvo.«

Miran Ravter: »V redu je bilo. Proga je bila postavljena tekoče.«

Romana Zorman: »Zadovoljna sem s časom, tudi z uvrstitvijo. Že lani sem bila prva. Zelim priti v reprezentanco.«

Robi Ravnjak: »Proga je bila dobra in sem zadovoljen z izidom.«

Saša Silovšek: »Računala sem na to mesto, čas bi bil lahko skoraj boljši.«

Bojan Silovšek: »Nisem preveč zadovoljen. Slabo sem peljal.«

Cicibani odlično na regijskem tekmovanju

Člani smučarskega kluba Velenje v letošnji sezoni uspešno nadaljujejo s tekmovanji. Potem, ko sta v B reprezentanco uvrščeni Silovska in Zormanova, so Velenčani uspešni tudi v cicibanski konkurenci.

V soboto, 19. februarja, je bilo tekmovanje v veleslalomu vzhodne regije, na katerem je nastopilo kar 122 cicibanov. Na Vrhnem nad Trbovljami so se varovanci prizadevnih smučarskih delavcev Drevna, Stefanoviča in Zorka izredno dobro znašli. Na zahtevni progi so se poleg najboljših starejših cicibanov dobro odrezali tudi mlajši.

Poglejmo si uvrstitve: zmagal je Miran Ravter s časom 45.90, na četrto mesto se je uvrstil Matej Košič (46.74), deveti je bil Tomo Goršek, dvanajsti Matjaž Simončič, petnajsti Jani Živko. Preostali velenjski cicibani so se prav tako dobro uvrstili in marsikdo med njimi si je izboljšal jugotočke. To pa velja tudi za zmagovalca tega veleslalom Mirana Ravterja, ki je prehitel za 41 stotink sekunde vodečega po jugotočkah, ravenskega tekmovalca Samota Bobeka.

Tudi v vrsti cicibanov so se tekmovalke iz Titovega Velenja vedno dobro uvrščale. Žal pa sta tokrat znova bili odsotni Jerneja Kemperle in Tatjana Škrubej. Zaradi bolezni pa sta precej izgubili tudi pri telesni zmogljivosti.

Odprto prvenstvo cicibanov. Šaleške doline

Smučarski klub iz Titovega Velenja je v nedeljo, 20. februarja, priredil odprto prvenstvo cicibanov Šaleške doline v veleslalomu. Okrog 40 najmlajših smučarjev se je pomerilo na veleslalomski progi Lahovnica na Golteh. Prizadevni smučarski delavci velenjskega smučarskega kluba so tekmovanje priredili z namenom, da bi ta šport še bolj približali najmlajšim in jih privabili v vrste smučarskega kluba. S popularizacijo smučanja pa v osnovnih šolah pa pri smučarskem klubu niso najbolj zadovoljni.

Rezultati: cicibanke — letnik 1972: 1. Tatjana Škrubej 49.11, 2. Vojka Zagožen 56.99; **cicibanke** — letnik 1973/74: 1. Mateja Kac 57.64, 2. Ksenija Goršek 59.60, 3. Marja Bizjak 59.63; **cicibanke**, letnik 1975/76: 1. Špela Kemperle 56.97, 2. Anja Jerčič 1.19.50, 3. Taja Podlunšek 1.23.10.

Cicibani: letnik 1972: 1. Matej Košič 44.22, 2. Miran Ravter 44.53, 3. Gašper Suhadolnik 48.31, 4. Matej Mljac 49.58, 5. Vajsa Jerčič 51.61; **cicibani** — letnik 1973/74: 1. Tomo Goršek 45.66, 2. Matjaž Simončič 46.48, 3. Roman Kac 48.05, 4. Marjan Hauptman 50.11, 5. Gregor Marovt 51.61; **cicibani** — letnik 1975/76: 1. Peter Jeraj 49.47, 2. Uroš Prelog 52.51, 3. Sergej Šalamon 53.97, 4. Borut Srebotnik 57.40, 5. Miha Robič 59.85.

Kegljanje Poraz Šoštanja

V 4. kolu tekmovanja v prvi regijski kegljaški ligi so tekmovalci Šoštanja na zelo zahtevnem kegljišču v Preboldu visoko izgubili z domačo Tekstilno. Domačini so podrl 4947 kegljev, gostje pa 4796. Šoštanjani imajo po 4. kolu 4 točke, danes pa se bodo doma v derbiju pomerili z ekipo Celja.

Šoštanj Zborovanje gasilcev

V soboto, 5. marca, bo imelo Gasilsko društvo Šoštanj-mesto svoj redni letni, tokrat že 104. občni zbor, katerega se bodo udeležili tudi predstavniki pobratnega gasilskega društva iz Čazme na Hrvaškem. Ob tej priložnosti bodo podelili najzaslužnejšim gasilcem več priznanj in plaket ter sprejeli operativni in finančni plan za leto 1983. Hkrati bodo prejeli tudi ključ novega gasilskega avtomobila, oziroma cisterne, ki bo lahko na kraj požara pripeljala 6.000 litrov vode in specialne pene za gašenje. Nakup novega najmodnejšega avtomobila je omogočil kolektiv šoštanjskih termoelektrarn. V. K.

Prvenstvo Gorenja v veleslalomu

Minulo nedeljo je bilo na smučišču Pungart prav živahno. Na prvenstvu Gorenja se je v veleslalomu pomerilo kar nad 300 smučark in smučarjev Gorenja. To je bil pravi smučarski praznik za Gorenjčane, ki so na tako množičen način končali letošnjo smučarsko sezono. Pravzaprav sezone še ni konec. V tem tednu še imajo nočni smučarski tečaj, v nedeljo, 6. marca, pa bodo imeli še eno tekmovanje, ki bo dalo končnega zmagovalca med posamezniki.

Prvaki Gorenja v veleslalomu so

postali: Miran Adrinek (Vzdrževanje) 45.06 (do 30 let), Slavko Mencinger (GPS) 45.58 (od 30 do 40 let), Zorko Teobald (Vzdrževanje) 45.22 (nad 40 let), med ženskami: Danica Urbanc (Kuhalni aparati) 54.97, (do 30 let) in Franja Knez (Tehnolog) 51.33 (nad 30 let), med študenti je bil prvi Aleš Pušnik s časom 44.65.

V tekmovanju za pokal Gorenja so bile najboljše ekipe: med moškimi: 1. DSSS RRS, 2. Vzdrževanje, 3. DSSS TGO, med ženskami: 1. DSSS GPS L, 2. DSSS GPS IL, 3. Galvana.

Tekmovanje je privabilo rekordno število tekmovalcev vseh starostnih skupin, saj je tekmovalo kar 350 delavcev.

H. J.

Beli tek za dan žena

Zveza telesnokulturnih organizacij občin Velenje in društvo prijateljev mladine Sentilj bošta organizirala skupaj s tekaško sekcijo smučarskega kluba Velenje v ponedeljek, 7. marca v Sentilju smučarski tek za dan žena. Proga bo za vse kategorije, pionirke, mladinke in članice dolga 3 km, vse krajevne skupnosti in delovne organizacije oziroma delavke in krajanke vabijo, da se v čim večjem številu udeležijo belega smučarskega teka in s tem rekreativno proslavijo svoj praznik. Tista krajevna skupnost, ki bo imela največ predstavnic na teku, bo prejela pokal, vsaka udeleženka pa bo dobila priznanje in skromno darilo ob 8. marcu.

Beli tek za dan žena se bo začel ob 16. uri.

Beli tek za dan žena se bo začel ob 16. uri.

Namizni tenis Rekreatijska liga

V mesecu februarju bi moralo biti 3. kolo rekreatijske lige v namiznem tenisu, v kateri sodeluje kar 14 ekip iz celotne občine. Ker pa so bili dnevi bolj primerni za smuko, so to kolo prestavili na mesec marec. Kdaj ga bodo izvedli, bo organizator ZTKO pisмено sporočil vsem ekipam. Po drugem kolu je vrstni red naslednji: 1. Tempo, 2. PP Penk, 3. Paka L, 4. ESO, 5. TGO, 6. Zdravstveni center, 7. Konovo I. itd.

Streljanje Za zlato puščico

Regijskega prvenstva za zlato puščico, ki ga je organizirala velenjska družina Mrož, se je udeležilo 26 strelcev iz Slovenj Gradca, Mozirja in Titovega Velenja. Najboljši je bil Kušter,

Slovenj Gradec, ki je s 551 nastreljanji krogi osvojil regijsko zlato puščico. Drugo mesto je z enakim številom krogov zasedel Žučko (T. V.). Prvih 10 tretji Brezovnik 547, 4. Pok 546, 5. Matvoz 543, 6. Dobnik 546 (vsi S. G.), 7. Stierman 541, 8. Hisev, 541, 9. Safarič 540, 10. Pešak 540, 11. Perhač 536. Vsi ti strelci so izpolnili normo za nastop na republiškem prvenstvu. Od moziških strelcev je največ nastreljal Zekelj in sicer 522 krogov.

ANKETA

Med drsalci

Letošnja zima ni bila nenaklonjena le smučarjem, tudi drsalci so imeli le malo možnosti za rekreacijo. V tem času, ko se zima običajno že poslabša, pa so vendarle zaledenele vodne površine, najbolj hrabri, pa so jih tudi preizkusili. Velenjsko jezero je v glavnem sicer samevalo, saj je bila ledena plošča tanka, zato pa ni manjkalo drsalcev na okoliških mlakah. Z nekaterimi smo pripravili naslednji razgovor.

Suzana Kok

Prejšnje zime sem veliko drsala na velenjskem jezeru, saj je bila ledena plošča debela in ni bilo nevarnosti, da bi popustila. Letos pa največkrat jezero ni bilo zamrznjeno, tako tudi takrat ko je bilo prekrto z ledom; nisem upala tja. Hodila sem se drsat na celjsko drsalisce. Ta šport mi je že od nekdaj zelo všeč. Vsa prevzeta sem, ko gledam na televiziji drsalne revije.

BOJANA KLEMENC, 3. razred OS Veljka Vlahoviča: »V bližini mojega doma je mlaka, ki jo je prekril led in mnoge moje kolegice prihajajo sem drsat. Jaz nikoli prej tega nisem poskusila, zato me je zanimalo. Včeraj sem prvič drsala. Prijateljica mi je posodila drsalke. Navdušena sem. Nekajkrat sem sicer padla, vendar ne posebno velikokrat. Upam, da bo prihodnje dni še tako mrzlo, da bom še lahko drsala. Zelo rada tudi smučam. Na šolskem tekmovanju sem dosegla prvo mesto in bom sodelovala tudi na občinskem.«

BOJANA KLEMENC, 3. razred OS Veljka Vlahoviča: »Lani sem začela drsat in ta rekreacija me je zelo navdušila. Drsam na velenjskem jezeru, kadar je ledena plošča dovolj trdna. Žal je bilo to letos le redkokdaj. Drsanje je zelo zanimivo, je pa tudi poceni. Rada tudi smučam, vendar tudi snega v dolini letos ni bilo veliko. Teden dni sem smučala na Pohorju.«

TATIANA VAJDL, 5. razred OS Gustava Šliha: »Lani sem začela drsat in ta rekreacija me je zelo navdušila. Drsam na velenjskem jezeru, kadar je ledena plošča dovolj trdna. Žal je bilo to letos le redkokdaj. Drsanje je zelo zanimivo, je pa tudi poceni. Rada tudi smučam, vendar tudi snega v dolini letos ni bilo veliko. Teden dni sem smučala na Pohorju.«

Tatjana Vajdl

Tatjana Vajdl, 5. razred OS Gustava Šliha: »Lani sem začela drsat in ta rekreacija me je zelo navdušila. Drsam na velenjskem jezeru, kadar je ledena plošča dovolj trdna. Žal je bilo to letos le redkokdaj. Drsanje je zelo zanimivo, je pa tudi poceni. Rada tudi smučam, vendar tudi snega v dolini letos ni bilo veliko. Teden dni sem smučala na Pohorju.«

M. Z.